

Cuprins

IV Informări

INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE UNIUNII EUROPENE

Curtea de Justiție a Uniunii Europene

2020/C 222/01

Ultimele publicații ale Curții de Justiție a Uniunii Europene în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* . . . 1

V Anunțuri

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

Curtea de Justiție

2020/C 222/02

Cauzele conexate C-370/17 și C-37/18: Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 2 aprilie 2020 (cereri de decizie preliminară formulate de Tribunal de grande instance de Bobigny, Cour de cassation – Franța) – Caisse de retraite du personnel navigant professionnel de l'aéronautique civile (CRPNPAC)/Vueling Airlines SA (C-370/17), Vueling Airlines SA/Jean-Luc Poignant (C-37/18) [Trimitere preliminară – Lucrători migranți – Securitate socială – Regulamentul (CEE) nr. 1408/71 – Legislație aplicabilă – Articolul 14 punctul 1 litera (a) – Lucrători detașați – Articolul 14 punctul 2 litera (a) subpunctul (i) – Persoană care desfășoară în mod obișnuit o activitate salariată pe teritoriul a două sau a mai multe state membre și care este angajată de o sucursală sau de o reprezentanță permanentă deținută de întreprindere pe teritoriul unui stat membru altul decât cel în care se află sediul său – Regulamentul (CEE) nr. 574/72 – Articolul 11 alineatul (1) litera (a) – Articolul 12a alineatul (1a) – Certificatul E 101 – Efect obligatoriu – Certificat obținut sau invocat în mod fraudulos – Competență a instanței din statul membru gazdă de a constata fraudă și de a înlătura certificatul – Articolul 84a alineatul (3) din Regulamentul nr. 1408/71 – Cooperare între instituțiile competente – Autoritate de lucru judecat a penalului asupra civilului – Supremația dreptului Uniunii] 2

2020/C 222/03

Cauzele conexe C-715/17, C-718/17 și C-719/17: Hotărârea Curții (Camera a treia) din 2 aprilie 2020 – Comisia Europeană/Republica Polonă, Comisia/Ungaria, Comisia/Republica Cehă [Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru – Deciziile (UE) 2015/1523 și (UE) 2015/1601 – Articolul 5 alineatele (2) și (4)-(11) din fiecare dintre aceste decizii – Măsuri provizorii în domeniul protecției internaționale în beneficiul Republicii Elene și al Republicii Italiene – Situație de urgență caracterizată de un aflus brusc de resortisanți ai țărilor terțe pe teritoriul anumitor state membre – Transferul acestor resortisanți pe teritoriul altor state membre – Procedura de transfer – Obligația statelor membre de a indica la intervale regulate și cel puțin o dată la trei luni numărul solicitanților de protecție internațională care pot fi transferați rapid pe teritoriul lor – Obligații consecutive care conduc la transferul efectiv – Interese ale statelor membre legate de securitatea națională și de ordinea publică – Posibilitatea unui stat membru de a invoca articolul 72 TFUE pentru a nu aplica actele dreptului Uniunii care au un caracter obligatoriu] . . . . .

3

2020/C 222/04

Cauzele conexe C-103/18 și C-429/18: Hotărârea Curții (Camera a doua) din 19 martie 2020 (cereri de decizie preliminară formulate de Juzgado Contencioso-Administrativo n° 8 de Madrid, Juzgado Contencioso-Administrativo n° 14 de Madrid – Spania) – Domingo Sánchez Ruiz (C-103/18), Berta Fernández Álvarez și alții (C-429/18)/Comunidad de Madrid (Servicio Madrileño de Salud) (Trimitere preliminară – Politica socială – Directiva 1999/70/CE – Acordul cadru cu privire la munca pe durată determinată, încheiat între CES, UNICE și CEEP – Clauza 5 – Noțiunea de „contracte sau de raporturi de muncă pe durată determinată succesive” – Nerespectarea de către angajator a termenului legal acordat pentru ocuparea definitivă a postului ocupat provizoriu de lucrătorul pe durată determinată – Prelungire implicită din an în an a raportului de muncă – Ocuparea aceleiași post de către un lucrător pe durată determinată în cadrul a două numiri consecutive – Noțiunea de „motive obiective” care justifică reînnoirea contractelor sau a raporturilor de muncă pe durată determinată succesive – Respectarea motivelor de recrutare prevăzute de reglementarea națională – Examinare concretă arătând că reînnoirea succesivă a raporturilor de muncă pe durată determinată urmărește să acopere nevoi de personal permanente și durabile ale angajatorului – Măsuri de prevenire și, dacă este cazul, de sancționare a abuzurilor care rezultă din folosirea contractelor sau a raporturilor de muncă pe durată determinată succesive – Proceduri de selecție care vizează ocuparea definitivă a posturilor ocupate provizoriu de lucrători pe durată determinată – Transformarea statutului lucrătorilor pe durată determinată în „personal pe durată nedeterminată nepermanent” – Acordarea în favoarea lucrătorului a unei indemnizații echivalente cu cea plătită în caz de concediere abuzivă – Aplicabilitatea Acordului cadru cu privire la munca pe durată determinată, în pofida faptului că lucrătorul a consimțit la prelungirile succesive ale contractelor pe durată determinată – Clauza 5 punctul 1 – Lipsa obligației instanțelor naționale de a lăsa neaplicată o reglementare națională neconformă) . . . . .

5

2020/C 222/05

Cauza C-228/18: Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 2 aprilie 2020 (cerere de decizie preliminară formulată de Kúria – Ungaria) – Gazdasági Versenyhivatal/Budapest Bank Nyrt. și alții [Trimitere preliminară – Concurență – Înțelegeri – Articolul 101 alineatul (1) TFUE – Sistem de plăți cu cardul – Acord interbancar prin care se stabilește nivelul comisioanelor interbancare – Acord care restrânge concurența atât prin obiectul, cât și prin efectul său – Noțiunea de restrângere a concurenței „prin obiect”] . . . . .

6

2020/C 222/06

Cauza C-234/18: Hotărârea Curții (Camera a treia) din 19 martie 2020 (cerere de decizie preliminară formulată de Sofiyski gradski sad – Bulgaria) – Komisija za protivodeystvie na koruptsiyata i za otnemane na nezakonno pridobitoto imushtestvo/BP, AB, PB, „Trast B” OOD, „Agro In 2001” EOOD, „ACount Service 2009” EOOD, „Invest Management” OOD, „Estate” OOD, „Bromak” OOD, „Bromak Finance” EAD, „Viva Telekom Bulgaria” EOOD, „Balgarska „Telekomunikationna Kompania” AD, „Hedge Investment Bulgaria” AD, „Kemira” OOD, „Dunarit” AD, „Technologichen Zentar-Institut Po Mikroelektronika” AD, „Evrobild 2003” EOOD, „Technotel Invest” AD, „Ken Trade” EAD, „Konsult Av” EOOD, Louvriert Investments Company 33 SA, EFV International Financial Ventures Ltd, Interv Investment SARL, LIC Telecommunications SARL, V Telecom Investment SCA, V2 Investment SARL, Emprevo Ventures Ltd (Trimitere preliminară – Cooperare judiciară în materie penală – Procedură de confiscare a bunurilor dobândite în mod ilegal în lipsa unei condamnări penale – Directiva 2014/42/UE – Domeniu de aplicare – Decizia cadru 2005/212/JAI) . . . . .

7

2020/C 222/07	Cauza C-406/18: Hotărârea Curții (Camera întâi) din 19 martie 2020 (cerere de decizie preliminară formulată de Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság – Ungaria) – PG/Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal [Trimitere preliminară – Politica comună în materie de azil și de protecție subsidiară – Proceduri comune de acordare a protecției internaționale – Directiva 2013/32/UE – Articolul 46 alineatul (3) – Examinare deplină și ex nunc – Articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene – Dreptul la o cale de atac efectivă – Competențe și obligații ale instanței de fond – Lipsa competenței de modificare a deciziilor autorităților competente în materie de protecție internațională – Reglementare națională care prevede o obligație de pronunțare în termen de 60 de zile]	8
2020/C 222/08	Cauza C-458/18: Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 2 aprilie 2020 (cerere de decizie preliminară formulată de Administrativen sad Sofia-grad – Bulgaria) – „GVC Services (Bulgaria)” EOOD/Direktor na Direktsia „Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika” – Sofia [Trimitere preliminară – Regimul fiscal comun care se aplică societăților mamă și filialelor acestora din diferite state membre – Directiva 2011/96/UE – Articolul 2 litera (a) punctele (i) și (iii) și anexa I partea A litera (ab) și partea B ultima liniuță – Noțiunile de „societăți constituite în conformitate cu legislația din Regatul Unit” și de „corporation tax în Regatul Unit” – Societăți înregistrate în Gibraltar și care sunt supuse impozitului pe profit pe teritoriul acestuia]	9
2020/C 222/09	Cauza C-500/18: Hotărârea Curții (Camera a patra) din 2 aprilie 2020 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunalul Specializat Cluj – România) – AU/Reliantco Investments LTD, Reliantco Investments LTD Limassol Sucursala București (Trimitere preliminară – Libertatea de stabilire – Libera prestare a serviciilor – Piețele instrumentelor financiare – Directiva 2004/39/CE – Noțiunile de „client obișnuit” și de „consumator” – Condiții pentru invocarea calității de consumator – Stabilirea competenței de a soluționa cererea)	9
2020/C 222/10	Cauza C-564/18: Hotărârea Curții (Camera întâi) din 19 martie 2020 (cerere de decizie preliminară formulată de Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság – Ungaria) – LH/Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal [Trimitere preliminară – Politica în domeniul azilului – Procedurile comune de acordare și retragere a protecției internaționale – Directiva 2013/32/UE – Cerere de protecție internațională – Articolul 33 alineatul (2) – Motive de inadmisibilitate – Reglementare națională care prevede inadmisibilitatea cererii dacă solicitantul a ajuns în statul membru vizat printr-o țară în care nu este expus persecuției sau riscului unor vătămări grave ori dacă acea țară acordă o protecție suficientă – Articolul 46 – Dreptul la o cale de atac efectivă – Controlul jurisdicțional al deciziilor administrative privind inadmisibilitatea cererilor de protecție internațională – Termen de opt zile pentru a se pronunța – Articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene]	10
2020/C 222/11	Cauza C-567/18: Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 2 aprilie 2020 (cerere de decizie preliminară formulată de Bundesgerichtshof – Germania) – Coty Germany GmbH/Amazon Services Europe Sàrl, Amazon FC Graben GmbH, Amazon Europe Core Sàrl, Amazon EU Sàrl [Trimitere preliminară – Marcă a Uniunii Europene – Regulamentul (CE) nr. 207/2009 – Articolul 9 – Regulamentul (UE) 2017/1001 – Articolul 9 – Drept conferit de marcă – Utilizare – Deținere de produse în scopul oferirii sau al introducerii lor pe piață – Depozitare în vederea expedierii de produse care încalcă un drept asupra mărcii, vândute pe piața online]	11
2020/C 222/12	Cauza C-612/18 P: Hotărârea Curții (Camera a zecea) din 19 martie 2020 – ClientEarth/Comisia Europeană [Recurs – Acces la documentele instituțiilor – Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 – Articolul 4 alineatul (1) litera (a) a treia liniuță și alineatul (6) – Excepții de la dreptul de acces – Protecția interesului public în ceea ce privește relațiile internaționale – Documente întocmite de Serviciul Juridic al Comisiei Europene privind mecanismul de soluționare a litigiilor dintre investitori și state și sistemul jurisdicțional al investițiilor în acordurile comerciale ale Uniunii Europene – Refuz parțial al accesului]	12

2020/C 222/13	Cauza C-753/18: Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 2 aprilie 2020 (cerere de decizie preliminară formulată de Högsta domstolen – Suedia) – Föreningen Svenska Tonsättares Internationella Musikbyrå u.p.a. (Stim), Svenska artisters och musikers intresseorganisation ek. för. (SAMI)/Fleetmanager Sweden AB, Nordisk Biluthyrning AB [Trimitere preliminară – Proprietate intelectuală – Drept de autor și drepturi conexe – Directiva 2001/29/CE – Articolul 3 alineatul (1) – Directiva 2006/115/CE – Articolul 8 alineatul (2) – Noțiunea de „comunicare publică” – Întreprindere de închiriere de autovehicule care sunt fiecare echipate standard cu un radio]	12
2020/C 222/14	Cauza C-765/18: Hotărârea Curții (Camera a șaptea) din 2 aprilie 2020 (cerere de decizie preliminară formulată de Landgericht Koblenz – Germania) – Stadtwerke Neuwied GmbH/RI [Trimitere preliminară – Directiva 2003/55/CE – Norme comune pentru piața internă în sectorul gazelor naturale – Protecția consumatorilor – Articolul 3 alineatul (3) și anexa A litera (b) – Transparența condițiilor contractuale – Obligația de informare a consumatorului în timp util și direct cu privire la o majorare de tarif]	13
2020/C 222/15	Cauza C-802/18: Hotărârea Curții (Camera a șasea) din 2 aprilie 2020 (cerere de decizie preliminară formulată de Conseil supérieur de la Sécurité sociale – Luxemburg) – Caisse pour l’avenir des enfants/FV, GW [Trimitere preliminară – Articolul 45 TFUE – Securitatea socială a lucrătorilor migranți – Regulamentul (CE) nr. 883/2004 – Articolul 1 litera (i) – Libera circulație a lucrătorilor – Egalitate de tratament – Avantaje sociale – Directiva 2004/38/CE – Articolul 2 punctul 2 – Regulamentul (UE) nr. 492/2011 – Articolul 7 alineatul (2) – Alocație familială – Noțiunea de „membrii de familie” – Excluderea copilului soțului unui lucrător nerezident – Diferență de tratament față de copilul soțului unui lucrător rezident – Justificare]	14
2020/C 222/16	Cauza C-45/19: Hotărârea Curții (Camera a zecea) din 19 martie 2020 (cerere de decizie preliminară formulată de Juzgado de lo Contencioso Administrativo nº 2 de A Coruña – Spania) – Compañía de Tranvías de La Coruña, SA/Ayuntamiento de A Coruña [Trimitere preliminară – Regulamentul (CE) nr. 1370/2007 – Servicii publice de transport feroviar și rutier de călători – Articolul 8 – Regim tranzitoriu – Articolul 8 alineatul (3) – Expirarea contractelor de servicii publice – Calculul duratei maxime a contractelor stabilite la 30 de ani – Determinarea datei de la care începe să curgă durata maximă de 30 de ani]	15
2020/C 222/17	Cauza C-329/19: Hotărârea Curții (Camera întâi) din 2 aprilie 2020 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunale di Milano – Italia) – Condominio di Milano, via Meda/Eurothermo SpA [Trimitere preliminară – Protecția consumatorilor – Directiva 93/13/CEE – Clauze abuzive în contractele încheiate cu consumatorii – Articolul 1 alineatul (1) – Articolul 2 litera (b) – Noțiunea de „consumator” – Coproprietatea unui imobil]	15
2020/C 222/18	Cauza C-897/19 PPU: Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 2 aprilie 2020 (cerere de decizie preliminară formulată de Vrhovni sud – Croația) – Procedură penală privind pe I.N. [Trimitere preliminară – Procedură preliminară de urgență – Acordul privind SEE – Nediscriminare – Articolul 36 – Libera prestare a serviciilor – Domeniu de aplicare – Acordul dintre Uniunea Europeană, Republica Islanda și Regatul Norvegiei privind asocierea acestora din urmă la implementarea, aplicarea și dezvoltarea acquis ului Schengen – Acordul privind procedura de predare între statele membre ale Uniunii Europene, pe de o parte, și Islanda și Norvegia, pe de altă parte – Extrădare către un stat terț a unui resortisant islandez – Protecția resortisanților unui stat membru împotriva extrădării – Lipsa unei protecții echivalente a resortisanților altui stat – Resortisant islandez care a obținut azil în temeiul dreptului național înaintea dobândirii cetățeniei islandeze – Restricție privind libera circulație – Justificare întemeiată pe prevenirea impunității – Proporționalitate – Verificarea garanțiilor prevăzute la articolul 19 alineatul (2) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene]	16
2020/C 222/19	Cauza C-141/20: Cerere de decizie preliminară introdusă de Bundesfinanzhof (Germania) la 23 martie 2020 – Finanzamt Kiel/Norddeutsche Gesellschaft für Diakonie mbH	17
2020/C 222/20	Cauza C-160/20: Cerere de decizie preliminară introdusă de Rechtbank Rotterdam (Țările de Jos) la 24 martie 2020 – Stichting Rookpreventie Jeugd și alții/Staatssecretaris van Volksgezondheid, Welzijn en Sport	17

2020/C 222/21	Cauza C-175/20: Cerere de decizie preliminară introdusă de Administratīvā apgabaltiesa (Letonia) la 14 aprilie 2020 – SIA SS/Valsts ieņēmumu dienests	19
2020/C 222/22	Cauza C-181/20: Cerere de decizie preliminară introdusă de Nejvyšší soud České republiky (Republica Cehă) la 24 aprilie 2020 – VYSOČINA WIND și alții/Česká republika – Ministerstvo životního prostředí	20
2020/C 222/23	Cauza C-186/20: Cerere de decizie preliminară introdusă de Najvyšší súd Slovenskej republiky (Slovacia) la 29 aprilie 2020 – HYDINA SK s.r.o./Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky	20
Tribunalul		
2020/C 222/24	Cauza T-282/18: Ordonanța Tribunalului din 14 mai 2020 – Bernis și alți/Comitetul unic de rezoluție [„Acțiune în anulare – Uniune economică și monetară – Uniune bancară – Mecanismul unic de rezoluție a instituțiilor de credit și a anumite firme de investiții (MUR) – Articolul 18 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 806/2014 – Procedură de rezoluție aplicabilă în cazul în care o entitate se află sau este susceptibilă de a se afla în dificultate – Societate-mamă și filială – Declarație de către BCE a unei situații de dificultate sau a unei susceptibilități de a se afla în dificultate – Decizia Comitetului unic de rezoluție de a nu adopta o schemă de rezoluție – Lipsa unui interes public – Lichidare conformă dreptului național – Acționari – Lipsa afectării directe – Inadmisibilitate”]	22
2020/C 222/25	Cauza T-141/19: Ordonanța Tribunalului din 6 mai 2020 – Sabo și alții/Parlamentul și Consiliul [„Acțiune în anulare – Mediu – Energie – Directiva (UE) 2018/200 – Incluziunea biomasei forestiere în sursele de energie regenerabile – Lipsa afectării individuale – Inadmisibilitate”]	23
2020/C 222/26	Cauza T-278/19: Ordonanța Tribunalului din 13 martie 2020 – Aurora/OCSP – SESVanderhave (M 02205) [„Acțiune în anulare – Soiuri de plante – Procedură de declarare a nulității – Soiul de sfeclă de zahăr M 02205 – Decizie de trimitere a cauzei către serviciul competent al OCSP pentru soluționarea acțiunii – Articolul 72 din Regulamentul (CE) nr. 2100/94 – Lipsa interesului de a exercita acțiunea – Competență de reformare – Acțiune în parte vădit inadmisibilă și în parte vădit nefondată”]	24
2020/C 222/27	Cauza T-308/19: Ordonanța Tribunalului din 13 mai 2020 – Lucaccioni/Comisia („Acțiune în anulare și în despăgubire – Funcție publică – Act care nu este supus căilor de atac – Act pregătitor – Lipsa unei reclamații – Acțiune în parte vădit inadmisibilă și în parte inadmisibilă”)	24
2020/C 222/28	Cauza T-757/19: Acțiune introdusă la 6 mai 2020 – HB/BEI	25
2020/C 222/29	Cauza T-217/20: Acțiune introdusă la 16 aprilie 2020 – Grecia/Comisia	26
2020/C 222/30	Cauza T-247/20: Acțiune introdusă la 4 mai 2020 – JP/Comisia	27
2020/C 222/31	Cauza T-258/20: Acțiune introdusă la 4 mai 2020 – Klymenko/Consiliul	28
2020/C 222/32	Cauza T-261/20: Acțiune introdusă la 6 mai 2020 – Rochem Group/EUIPO – Rochem Marine (ROCHEM)	29
2020/C 222/33	Cauza T-262/20: Acțiune introdusă la 6 mai 2020 – Rochem Group/EUIPO – Rochem Marine (ROCHEM)	30

2020/C 222/34	Cauza T-267/20: Acțiune introdusă la 5 mai 2020 – Arbuzov/Consiliul	31
2020/C 222/35	Cauza T-268/20: Acțiune introdusă la 5 mai 2020 – Pšonka/Consiliul	32
2020/C 222/36	Cauza T-269/20: Acțiune introdusă la 5 mai 2020 – Pšonka/Consiliul	33
2020/C 222/37	Cauza T-278/20: Acțiune introdusă la 11 mai 2020 – Zhejiang Hangtong Machinery Manufacture și Ningbo Hi-Tech Zone Tongcheng Auto Parts/Comisia	34
2020/C 222/38	Cauza T-279/20: Acțiune introdusă la 12 mai 2020 – CWS Powder Coatings/Comisia	35
2020/C 222/39	Cauza T-284/20: Acțiune introdusă la 13 mai 2020 – Klaus Berthold/EUIPO – Thomann (HB Harley Benton)	36
2020/C 222/40	Cauza T-285/20: Acțiune introdusă la 15 mai 2020 – MCM Products/EUIPO – The Nomad Company (NOMAD)	37
2020/C 222/41	Cauza T-286/20: Acțiune introdusă la 15 mai 2020 – Capella/EUIPO – Cobi.bike (GOBI)	38
2020/C 222/42	Cauza T-287/20: Acțiune introdusă la 15 mai 2020 – Eggy Food/EUIPO (EGGY FOOD)	38
2020/C 222/43	Cauza T-288/20: Acțiune introdusă la 13 mai 2020 – Brillux și Daw/Comisia	39
2020/C 222/44	Cauza T-290/20: Acțiune introdusă la 14 mai 2020 – Ceramica Flaminia/EUIPO – Ceramica Cielo (goclean)	40
2020/C 222/45	Cauza T-291/20: Acțiune introdusă la 14 mai 2020 – Yanukovych/Consiliul	41
2020/C 222/46	Cauza T-292/20: Acțiune introdusă la 14 mai 2020 – Yanukovych/Consiliul	42
2020/C 222/47	Cauza T-293/20: Acțiune introdusă la 18 mai 2020 – Ruiz-Ruiz/Comisia	43

IV

*(Informări)*INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE
UNIUNII EUROPENE

CURTEA DE JUSTIȚIE A UNIUNII EUROPENE

Ultimele publicații ale Curții de Justiție a Uniunii Europene în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*
(2020/C 222/01)

Ultima publicație

JO C 215, 29.6.2020

Publicații anterioare

JO C 209, 22.6.2020

JO C 201, 15.6.2020

JO C 191, 8.6.2020

JO C 175, 25.5.2020

JO C 162, 11.5.2020

JO C 161, 11.5.2020

Aceste texte sunt disponibile pe
EUR-Lex: <https://eur-lex.europa.eu>

V

(Anunțuri)

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

CURTEA DE JUSTIȚIE

Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 2 aprilie 2020 (cereri de decizie preliminară formulate de Tribunal de grande instance de Bobigny, Cour de cassation – Franța) – Caisse de retraite du personnel navigant professionnel de l'aéronautique civile (CRPNPAC)/Vueling Airlines SA (C-370/17), Vueling Airlines SA/Jean-Luc Poignant (C-37/18)

(Cauzele conexate C-370/17 și C-37/18) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară – Lucrători migranți – Securitate socială – Regulamentul (CEE) nr. 1408/71 – Legislație aplicabilă – Articolul 14 punctul 1 litera (a) – Lucrători detașați – Articolul 14 punctul 2 litera (a) subpunctul (i) – Persoană care desfășoară în mod obișnuit o activitate salariată pe teritoriul a două sau a mai multe state membre și care este angajată de o sucursală sau de o reprezentanță permanentă deținută de întreprindere pe teritoriul unui stat membru altul decât cel în care se află sediul său – Regulamentul (CEE) nr. 574/72 – Articolul 11 alineatul (1) litera (a) – Articolul 12a alineatul (1a) – Certificatul E 101 – Efect obligatoriu – Certificat obținut sau invocat în mod fraudulos – Competență a instanței din statul membru gazdă de a constata fraudă și de a înlătura certificatul – Articolul 84a alineatul (3) din Regulamentul nr. 1408/71 – Cooperare între instituțiile competente – Autoritate de lucru judecat a penalului asupra civilului – Supremația dreptului Uniunii]

(2020/C 222/02)

Limba de procedură: franceza

Instanțele de trimitere

Tribunal de grande instance de Bobigny, Cour de cassation

Părțile din procedura principală

Reclamante: Caisse de retraite du personnel navigant professionnel de l'aéronautique civile (CRPNPAC) (C-370/17), Vueling Airlines SA (C-37/18)

Pârâți: Vueling Airlines SA (C-370/17), Jean-Luc Poignant (C-37/18)

Dispozitivul

- 1) Articolul 11 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (CEE) nr. 574/72 al Consiliului din 21 martie 1972 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CEE) nr. 1408/71 privind aplicarea regimurilor de securitate socială în raport cu lucrătorii salariați, cu lucrătorii care desfășoară activități independente și cu membrii familiilor acestora care se deplasează în cadrul Comunității, în versiunea modificată și actualizată prin Regulamentul (CE) nr. 118/97 al Consiliului 2 decembrie 1996, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 647/2005 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 aprilie 2005, trebuie interpretat în sensul că instanțele dintr-un stat membru, sesizate în cadrul unei proceduri judiciare desfășurate împotriva unui angajator pentru fapte de natură să demonstreze o obținere sau o utilizare frauduloasă a certificatelor E 101 eliberate în temeiul articolului 14 punctul 1 litera (a) din Regulamentul (CEE) nr. 1408/71 al Consiliului din 14 iunie 1971 privind aplicarea regimurilor de securitate socială în raport cu lucrătorii salariați, cu lucrătorii care desfășoară activități independente și cu membrii familiilor acestora care se deplasează în cadrul Comunității, în versiunea modificată și actualizată prin Regulamentul nr. 118/97, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 631/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 31 martie 2004, cu privire la lucrătorii care își desfășoară activitatea în acest stat membru, nu pot să constate existența unei fraude și să înlătore în consecință aceste certificate decât după ce s-au asigurat:

- pe de o parte, că procedura prevăzută la articolul 84a alineatul (3) din acest regulament a fost inițiată prompt și că instituția competentă din statul membru emitent a fost în măsură să reexamineze temeinicia eliberării certificatelor menționate în lumina elementelor concrete prezentate de instituția competentă din statul membru gazdă care oferă motive pentru a crede că aceleași certificate au fost obținute sau invocate în mod fraudulos; și
  - pe de altă parte, că instituția competentă din statul membru emitent a omis să efectueze o astfel de reexaminare și să ia poziție, într-un termen rezonabil, cu privire la aceste elemente, dacă este cazul, prin anularea sau prin retragerea certificatelor în discuție.
- 2) Articolul 11 alineatul (1) din Regulamentul nr. 574/72, în versiunea modificată și actualizată prin Regulamentul nr. 118/97, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul nr. 647/2005, și principiul supremației dreptului Uniunii trebuie interpretate în sensul că se opun, în cazul unui angajator care a făcut obiectul, într-un stat membru gazdă, unei condamnări penale întemeiate pe o constatare definitivă de fraudă efectuată cu încălcarea acestui drept, ca o instanță civilă din acest stat membru, obligată să respecte principiul de drept național al autorității de lucru judecat a penalului asupra civilului, să pună în sarcina acestui angajator, exclusiv în temeiul respectivei condamnări penale, daune interese destinate să despăgubească lucrătorii sau un organism de pensii al aceluiași stat membru, victime ale fraudei menționate.

(¹) JO C 283, 28.8.2017.
JO C 112, 26.3.2018.

**Hotărârea Curții (Camera a treia) din 2 aprilie 2020 – Comisia Europeană/Republica Polonă,
Comisia/Ungaria, Comisia/Republica Cehă**

(Cauzele conexe C-715/17, C-718/17 și C-719/17) (¹)

[Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru – Deciziile (UE) 2015/1523 și (UE) 2015/1601 – Articolul 5 alineatele (2) și (4)-(11) din fiecare dintre aceste decizii – Măsuri provizorii în domeniul protecției internaționale în beneficiul Republicii Elene și al Republicii Italiene – Situație de urgență caracterizată de un aflux brusc de resortisanți ai țărilor terțe pe teritoriul anumitor state membre – Transferul acestor resortisanți pe teritoriul altor state membre – Procedura de transfer – Obligația statelor membre de a indica la intervale regulate și cel puțin o dată la trei luni numărul solicitanților de protecție internațională care pot fi transferați rapid pe teritoriul lor – Obligații consecutive care conduc la transferul efectiv – Interese ale statelor membre legate de securitatea națională și de ordinea publică – Posibilitatea unui stat membru de a invoca articolul 72 TFUE pentru a nu aplica actele dreptului Uniunii care au un caracter obligatoriu]

(2020/C 222/03)

Limbile de procedură: ceha, maghiara și polona

Părțile

(Cauza C-715/17)

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: Z. Malůšková, A. Stobiecka-Kuik, G. Wils și A. Tokár, agenți)

Pârâtă: Republica Polonă (reprezentanți: E. Borawska-Kędzierska și B. Majczyna, agenți)

Interveniente în susținerea Republicii Polone: Republica Cehă (reprezentanți: M. Smolek, J. Vláčil, J. Pavliš și A. Brabcová, agenți), Ungaria (reprezentant: M. Z. Fehér, agent)

(Cauza C-718/17)

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: Z. Malůšková, A. Stobiecka-Kuik, G. Wils și A. Tokár, agenți)

Pârâtă: Ungaria (reprezentanți: M. Z. Fehér și G. Koós, agenți)

Interveniente în susținerea Ungariei: Republica Cehă (reprezentanți: M. Smolek, J. Vláčil, J. Pavliš și A. Brabcová, agenți), Republica Polonă (reprezentanți: E. Borawska-Kędzierska și B. Majczyna, agenți)

(Cauza C-719/17)

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: Z. Malůšková, A. Stobiecka-Kuik, G. Wils și A. Tokár, agenți)

Pârâtă: Republica Cehă (reprezentanți: M. Smolek, J. Vláčil, J. Pavliš și A. Brabcová, agenți)

Interveniente în susținerea Republicii Ceha: Ungaria (reprezentant: M. Z. Fehér, agent), Republica Polonă (reprezentanți: E. Borawska-Kędzierska și B. Majczyna, agenți)

Dispozitivul

- 1) Conexează cauzele C-715/17, C-718/17 și C-719/17 în vederea pronunțării hotărârii.
- 2) Prin faptul că nu a indicat la intervale regulate și cel puțin o dată la trei luni un număr adecvat de solicitanți de protecție internațională care pot fi transferați rapid pe teritoriul său, Republica Polonă nu și-a îndeplinit, începând cu 16 martie 2016, obligațiile care îi revin în temeiul articolului 5 alineatul (2) din Decizia (UE) 2015/1523 a Consiliului din 14 septembrie 2015 de instituire a unor măsuri provizorii în domeniul protecției internaționale în beneficiul Italiei și al Greciei și al articolului 5 alineatul (2) din Decizia (UE) 2015/1601 a Consiliului din 22 septembrie 2015 de instituire a unor măsuri provizorii în domeniul protecției internaționale în beneficiul Italiei și al Greciei, precum și, pe cale de consecință, obligațiile ulterioare de transfer care îi revin în temeiul articolului 5 alineatele (4)-(11) din fiecare dintre aceste două decizii.
- 3) Prin faptul că nu a indicat la intervale regulate și cel puțin o dată la trei luni un număr adecvat de solicitanți de protecție internațională care pot fi transferați rapid pe teritoriul său, Ungaria nu și-a îndeplinit, începând cu 25 decembrie 2015, obligațiile care îi revin în temeiul articolului 5 alineatul (2) din Decizia 2015/1601, precum și, pe cale de consecință, obligațiile ulterioare de transfer care îi revin în temeiul articolului 5 alineatele (4)-(11) din această decizie.
- 4) Prin faptul că nu a indicat la intervale regulate și cel puțin o dată la trei luni un număr adecvat de solicitanți de protecție internațională care pot fi transferați rapid pe teritoriul său, Republica Cehă nu și-a îndeplinit, începând cu 13 august 2016, obligațiile care îi revin în temeiul articolului 5 alineatul (2) din Decizia 2015/1523 și al articolului 5 alineatul (2) din Decizia 2015/1601, precum și, pe cale de consecință, obligațiile ulterioare de transfer care îi revin în temeiul articolului 5 alineatele (4)-(11) din fiecare dintre aceste două decizii.
- 5) Obligă Republica Polonă să suporte, pe lângă propriile cheltuieli de judecată în cauzele C-715/17, C-718/17 și C-719/17, și pe cele efectuate de Comisia Europeană în cauza C-715/17.
- 6) Obligă Ungaria să suporte, pe lângă propriile cheltuieli de judecată în cauzele C-715/17, C-718/17 și C-719/17, și pe cele efectuate de Comisia Europeană în cauza C-718/17.
- 7) Obligă Republica Cehă să suporte, pe lângă propriile cheltuieli de judecată în cauzele C-715/17, C-718/17 și C-719/17, și pe cele efectuate de Comisia Europeană în cauza C-719/17.

(¹) JO C 112, 26.3.2018.

Hotărârea Curții (Camera a doua) din 19 martie 2020 (cereri de decizie preliminară formulate de Juzgado Contencioso-Administrativo n° 8 de Madrid, Juzgado Contencioso-Administrativo n° 14 de Madrid – Spania) – Domingo Sánchez Ruiz (C-103/18), Berta Fernández Álvarez și alții (C-429/18)/Comunidad de Madrid (Servicio Madrileño de Salud)

(Cauzele conexe C-103/18 și C-429/18) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară – Politica socială – Directiva 1999/70/CE – Acordul cadru cu privire la munca pe durată determinată, încheiat între CES, UNICE și CEEP – Clauza 5 – Noțiunea de „contracte sau de raporturi de muncă pe durată determinată succesive” – Nerespectarea de către angajator a termenului legal acordat pentru ocuparea definitivă a postului ocupat provizoriu de lucrătorul pe durată determinată – Prelungire implicită din an în an a raportului de muncă – Ocuparea aceluiași post de către un lucrător pe durată determinată în cadrul a două numiri consecutive – Noțiunea de „motive obiective” care justifică reînnoirea contractelor sau a raporturilor de muncă pe durată determinată succesive – Respectarea motivelor de recrutare prevăzute de reglementarea națională – Examinare concretă arătând că reînnoirea succesivă a raporturilor de muncă pe durată determinată urmărește să acopere nevoi de personal permanente și durabile ale angajatorului – Măsuri de prevenire și, dacă este cazul, de sancționare a abuzurilor care rezultă din folosirea contractelor sau a raporturilor de muncă pe durată determinată succesive – Proceduri de selecție care vizează ocuparea definitivă a posturilor ocupate provizoriu de lucrători pe durată determinată – Transformarea statutului lucrătorilor pe durată determinată în „personal pe durată nedeterminată nepermanent” – Acordarea în favoarea lucrătorului a unei indemnizații echivalente cu cea plătită în caz de concediere abuzivă – Aplicabilitatea Acordului cadru cu privire la munca pe durată determinată, în pofida faptului că lucrătorul a consimțit la prelungirile succesive ale contractelor pe durată determinată – Clauza 5 punctul 1 – Lipsa obligației instanțelor naționale de a lăsa neaplicată o reglementare națională neconformă)

(2020/C 222/04)

Limba de procedură: spaniola

Instanțele de trimitere

Juzgado Contencioso-Administrativo n° 8 de Madrid, Juzgado Contencioso-Administrativo n° 14 de Madrid

Părțile din procedura principală

Reclamanți: Domingo Sánchez Ruiz (C-103/18), Berta Fernández Álvarez și alții (C-429/18)

Pârâtă: Comunidad de Madrid (Servicio Madrileño de Salud)

Dispozitivul

- 1) Clauza 5 din Acordul cadru cu privire la munca pe durată determinată, încheiat la 18 martie 1999, care figurează în anexa la Directiva 1999/70/CE a Consiliului din 28 iunie 1999 privind acordul cadru cu privire la munca pe durată determinată, încheiat între CES, UNICE și CEEP, trebuie interpretată în sensul că statele membre și/sau partenerii sociali nu pot exclude din noțiunea de „contracte sau raporturi de muncă pe durată determinată succesive”, în sensul acestei dispoziții, o situație în care un lucrător angajat în temeiul unui raport de muncă pe durată determinată, și anume până la ocuparea definitivă a postului pe care este angajat, a ocupat, în cadrul mai multor numiri, același loc de muncă în mod neîntrerupt timp de mai mulți ani și a exercitat, în mod constant și continuu, aceleași funcții, menținerea permanentă a acestui lucrător pe respectivul post vacant fiind consecința nerespectării de către angajator a obligației sale legale de a organiza în termenul acordat o procedură de selecție în vederea ocupării definitive a acelui post vacant, iar raportul său de muncă fiind ca urmare a acestui fapt prelungit în mod implicit din an în an.
- 2) Clauza 5 din Acordul cadru cu privire la munca pe durată determinată, încheiat la 18 martie 1999, care figurează în anexa la Directiva 1999/70, trebuie interpretată în sensul că se opune unei legislații și unei jurisprudențe naționale potrivit cărora reînnoirea succesivă a unor raporturi de muncă pe durată determinată este considerată justificată de „motive obiective”, în sensul punctului 1 litera (a) din această clauză, pentru simplul motiv că această reînnoire răspunde motivelor de recrutare vizate de această legislație, și anume motive de necesitate, de urgență sau pentru desfășurarea programelor cu caracter temporar, conjunctural sau extraordinar, în măsura în care o asemenea legislație și jurisprudență națională nu îl împiedică pe angajator în cauză să răspundă, în practică, prin astfel de reînnoiri, unor nevoi permanente și durabile în materie de personal.

- 3) Clauza 5 din Acordul cadru cu privire la munca pe durată determinată, încheiat la 18 martie 1999, care figurează în anexa la Directiva 1999/70, trebuie interpretată în sensul că revine instanței naționale sarcina de a aprecia, în conformitate cu ansamblul normelor din dreptul său național aplicabile, dacă organizarea unor proceduri de selecție prin care se urmărește ocuparea definitivă a posturilor ocupate provizoriu de lucrători angajați în cadrul unor raporturi de muncă pe durată determinată, transformarea statutului acestor lucrători în „personal pe durată nedeterminată nepermanent” și acordarea în favoarea acelor lucrători a unei indemnizații echivalente cu cea plătită în caz de concediere abuzivă constituie măsuri adecvate pentru a preveni și, dacă este cazul, a sancționa abuzurile rezultate din utilizarea unor contracte sau raporturi de muncă pe durată determinată succesive sau a unor măsuri legale echivalente, în sensul acestei dispoziții.
- 4) Clauza 2, clauza 3 punctul 1 și clauza 5 din Acordul cadru cu privire la munca pe durată determinată, încheiat la 18 martie 1999, care figurează în anexa la Directiva 1999/70, trebuie interpretate în sensul că, în cazul în care un angajator public recurge în mod abuziv la raporturi de muncă pe durată determinată succesive, faptul că lucrătorul în cauză a consimțit la încheierea și/sau la reînnoirea acestor raporturi de muncă nu este de natură să înlăture, din acest punct de vedere, orice caracter abuziv al comportamentului acestui angajator, astfel încât acordul cadru nu ar fi aplicabil situației aceluia lucrător.
- 5) Dreptul Uniunii trebuie interpretat în sensul că nu impune unei instanțe naționale sesizate cu un litigiu între un lucrător și angajatorul său public să lase neaplicată o reglementare națională care nu este conformă cu clauza 5 punctul 1 din Acordul cadru cu privire la munca pe durată determinată, încheiat la 18 martie 1999, care figurează în anexa la Directiva 1999/70.

(¹) JO C 161, 7.5.2018.
JO C 373, 15.10.2018.

Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 2 aprilie 2020 (cerere de decizie preliminară formulată de Kúria – Ungaria) – Gazdasági Versenyhivatal/Budapest Bank Nyrt. și alții

(Cauza C-228/18) (¹)

[Trimitere preliminară – Concurență – Înțelegeri – Articolul 101 alineatul (1) TFUE – Sistem de plăți cu cardul – Acord interbancar prin care se stabilește nivelul comisioanelor interbancare – Acord care restrânge concurența atât prin obiectul, cât și prin efectul său – Noțiunea de restrângere a concurenței „prin obiect”]

(2020/C 222/05)

Limba de procedură: maghiara

Instanța de trimitere

Kúria

Părțile din procedura principală

Recurentă: Gazdasági Versenyhivatal

Intimate: Budapest Bank Nyrt., ING Bank NV Magyarországi Fióktelepe, OTP Bank Nyrt., Kereskedelmi és Hitelbank Zrt., Magyar Külkereskedelmi Bank Zrt., ERSTE Bank Hungary Nyrt., Visa Europe Ltd, MasterCard Europe SA

Dispozitivul

- 1) Articolul 101 alineatul (1) TFUE trebuie interpretat în sensul că nu se opune ca același comportament anticoncurențial să fie considerat ca având atât ca obiect, cât și ca efect restrângerea concurenței, în sensul acestei dispoziții.

- 2) Articolul 101 alineatul (1) TFUE trebuie interpretat în sensul că un acord interbancar care stabilește la aceeași valoare comisionul interbancar ce revine, atunci când se efectuează o operațiune de plată cu cardul, băncilor emitente ale unor astfel de carduri propuse de societățile de servicii de plată cu cardul active pe piața națională relevantă nu poate fi calificat drept acord care are „ca obiect” împiedicarea, restrângerea sau denaturarea concurenței, cu excepția cazului în care se poate considera că acest acord, având în vedere termenii săi, obiectivele sale și contextul său, prezintă gradul de nocivitate suficient pentru concurență pentru a fi calificat astfel, aspect a cărui verificare revine instanței de trimitere.

(¹) JO C 231, 2.7.2018.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 19 martie 2020 (cerere de decizie preliminară formulată de Sofiyski gradski sad – Bulgaria) – Komisia za protivodeystvie na koruptsiyata i za otnemane na nezakonno pridobitoto imushtestvo/BP, AB, PB, „Trast B” OOD, „Agro In 2001” EOOD, „ACount Service 2009” EOOD, „Invest Management” OOD, „Estate” OOD, „Bromak” OOD, „Bromak Finance” EAD, „Viva Telekom Bulgaria” EOOD, „Balgarska „Telekomunikationna Kompania” AD, „Hedge Investment Bulgaria” AD, „Kemira” OOD, „Dunarit” AD, „Technologischen Zentar-Institut Po Mikroelektronika” AD, „Evrobild 2003” EOOD, „Technotel Invest” AD, „Ken Trade” EAD, „Konsult Av” EOOD, Louvrier Investments Company 33 SA, EFV International Financial Ventures Ltd, Interv Investment SARL, LIC Telecommunications SARL, V Telecom Investment SCA, V2 Investment SARL, Empreno Ventures Ltd

(Cauza C-234/18) (¹)

(Trimitere preliminară – Cooperare judiciară în materie penală – Procedură de confiscare a bunurilor dobândite în mod ilegal în lipsa unei condamnări penale – Directiva 2014/42/UE – Domeniu de aplicare – Decizia cadru 2005/212/JAI)

(2020/C 222/06)

Limba de procedură: bulgara

Instanța de trimitere

Sofiyski gradski sad

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Komisia za protivodeystvie na koruptsiyata i za otnemane na nezakonno pridobitoto imushtestvo

Pârâți: BP, AB, PB, „Trast B” OOD, „Agro In 2001” EOOD, „ACount Service 2009” EOOD, „Invest Management” OOD, „Estate” OOD, „Bromak” OOD, „Bromak Finance” EAD, „Viva Telekom Bulgaria” EOOD, „Balgarska „Telekomunikationna Kompania” AD, „Hedge Investment Bulgaria” AD, „Kemira” OOD, „Dunarit” AD, „Technologischen Zentar-Institut Po Mikroelektronika” AD, „Evrobild 2003” EOOD, „Technotel Invest” AD, „Ken Trade” EAD, „Konsult Av” EOOD, Louvrier Investments Company 33 SA, EFV International Financial Ventures Ltd, Interv Investment SARL, LIC Telecommunications SARL, V Telecom Investment SCA, V2 Investment SARL, Empreno Ventures Ltd,

cu participarea: Corporate Commercial Bank, în lichidare

Dispozitivul

Decizia cadru 2005/212/JAI a Consiliului din 24 februarie 2005 privind confiscarea produselor, a instrumentelor și a bunurilor având legătură cu infracțiunea trebuie interpretată în sensul că nu se opune unei reglementări a unui stat membru care prevede că confiscarea bunurilor dobândite în mod ilegal este dispusă de o instanță națională la finalul unei proceduri care nu este condiționată nici de constatarea unei infracțiuni, nici, a fortiori, de condamnarea presupușilor autori ai unei astfel de infracțiuni.

(¹) JO C 240, 9.7.2018.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 19 martie 2020 (cerere de decizie preliminară formulată de Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság – Ungaria) – PG/Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal

(Cauza C-406/18) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară – Politica comună în materie de azil și de protecție subsidiară – Proceduri comune de acordare a protecției internaționale – Directiva 2013/32/UE – Articolul 46 alineatul (3) – Examinare deplină și ex nunc – Articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene – Dreptul la o cale de atac efectivă – Competențe și obligații ale instanței de fond – Lipsa competenței de modificare a deciziilor autorităților competente în materie de protecție internațională – Reglementare națională care prevede o obligație de pronunțare în termen de 60 de zile]

(2020/C 222/07)

Limba de procedură: maghiara

Instanța de trimitere

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Părțile din procedura principală

Reclamant: PG

Pârât: Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal

Dispozitivul

- 1) Articolul 46 alineatul (3) din Directiva 2013/32/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 privind procedurile comune de acordare și retragere a protecției internaționale, citit în lumina articolului 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, trebuie interpretat în sensul că nu se opune unei reglementări naționale care conferă instanțelor numai competența de a anula deciziile autorităților competente în materie de protecție internațională, cu excluderea celei de a le modifica. Cu toate acestea, în cazul trimiterii dosarului la autoritatea administrativă competentă, este necesar ca o nouă decizie să fie adoptată într-un termen scurt și să fie conformă cu aprecierea cuprinsă în hotărârea de anulare. În plus, în cazul în care o instanță națională a constatat, după ce a efectuat o examinare deplină și ex nunc a tuturor elementelor de fapt și de drept relevante prezentate de solicitantul de protecție internațională, că, în temeiul criteriilor prevăzute de Directiva 2011/95/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 decembrie 2011 privind standardele referitoare la condițiile pe care trebuie să le îndeplinească resortisanții țărilor terțe sau apatrizii pentru a putea beneficia de protecție internațională, la un statut uniform pentru refugiați sau pentru persoanele eligibile pentru obținerea de protecție subsidiară și la conținutul protecției acordat, acestui solicitant trebuie să i se recunoască o astfel de protecție pentru motivul pe care îl invocă în susținerea cererii sale, dar că o autoritate administrativă adoptă ulterior o decizie în sens contrar, fără a stabili în acest scop survenirea unor elemente noi care să justifice o nouă apreciere a nevoilor de protecție internațională a solicitantului în cauză, instanța respectivă trebuie, atunci când dreptul național nu îi conferă niciun mijloc care să îi permită să asigure respectarea hotărârii sale, să modifice această decizie neconformă cu decizia sa anterioară și să o substituie cu propria decizie referitoare la cererea de protecție internațională, lăsând neaplicată, dacă este necesar, reglementarea națională care i ar interzice să procedeze în acest sens.
- 2) Articolul 46 alineatul (3) din Directiva 2013/32, citit în lumina articolului 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, trebuie interpretat în sensul că nu se opune unei reglementări naționale care acordă instanței sesizate cu o cale de atac împotriva unei decizii de respingere a unei cereri de protecție internațională un termen de 60 de zile pentru a se pronunța, cu condiția ca această instanță să fie în măsură să asigure într-un asemenea termen efectivitatea normelor de fond și a garanțiilor procedurale recunoscute solicitantului de dreptul Uniunii. În caz contrar, instanța menționată este obligată să lase neaplicată reglementarea națională care stabilește termenul de soluționare și, după expirarea acestui termen, să pronunțe hotărârea sa cât mai prompt cu putință.

⁽¹⁾ JO C 311, 3.9.2018.

Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 2 aprilie 2020 (cerere de decizie preliminară formulată de Administrativen sad Sofia-grad – Bulgaria) – „GVC Services (Bulgaria)” EOOD/Direktor na Direktsia „Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika” – Sofia

(Cauza C-458/18) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară – Regimul fiscal comun care se aplică societăților mamă și filialelor acestora din diferite state membre – Directiva 2011/96/UE – Articolul 2 litera (a) punctele (i) și (iii) și anexa I partea A litera (ab) și partea B ultima liniuță – Noțiunile de „societăți constituite în conformitate cu legislația din Regatul Unit” și de „corporation tax în Regatul Unit” – Societăți înregistrate în Gibraltar și care sunt supuse impozitului pe profit pe teritoriul acestuia]

(2020/C 222/08)

Limba de procedură: bulgara

Instanța de trimitere

Administrativen sad Sofia-grad

Părțile din procedura principală

Reclamantă: „GVC Services (Bulgaria)” EOOD

Pârât: Direktor na Direktsia „Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika” – Sofia

Dispozitivul

Articolul 2 litera (a) punctele (i) și (iii) din Directiva 2011/96/UE a Consiliului din 30 noiembrie 2011 privind regimul fiscal comun care se aplică societăților mamă și filialelor acestora din diferite state membre coroborat cu anexa I partea A litera (ab) și partea B ultima liniuță la această directivă trebuie interpretat în sensul că noțiunile de „societăți constituite în conformitate cu legislația din Regatul Unit” și de „corporation tax în Regatul Unit”, care figurează în aceste dispoziții, nu vizează societățile constituite în Gibraltar și care sunt supuse impozitului pe profit în acesta.

⁽¹⁾ JO C 341, 24.9.2018.

Hotărârea Curții (Camera a patra) din 2 aprilie 2020 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunalul Specializat Cluj – România) – AŪ/Reliantco Investments LTD, Reliantco Investments LTD Limassol Sucursala București

(Cauza C-500/18) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară – Libertatea de stabilire – Libera prestare a serviciilor – Piețele instrumentelor financiare – Directiva 2004/39/CE – Noțiunile de „client obișnuit” și de „consumator” – Condiții pentru invocarea calității de consumator – Stabilirea competenței de a soluționa cererea)

(2020/C 222/09)

Limba de procedură: româna

Instanța de trimitere

Tribunalul Specializat Cluj

Părțile din procedura principală

Reclamant: AŪ

Pârâte: Reliantco Investments LTD, Reliantco Investments LTD Limassol Sucursala București

Dispozitivul

- 1) Articolul 17 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 1215/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 decembrie 2012 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială trebuie interpretat în sensul că o persoană fizică care, în temeiul unui contract precum un contract financiar pentru diferențe încheiat cu o societate financiară, efectuează operațiuni prin intermediul acestei societăți poate fi calificată drept „consumator”, în sensul acestei dispoziții, dacă încheierea acestui contract nu ține de activitatea profesională a persoanei respective, aspect a cărui verificare este de competența instanței de trimitere. În vederea acestei calificări, pe de o parte, factori precum faptul că persoana respectivă a efectuat un număr ridicat de tranzacții într-un interval de timp relativ scurt sau că a investit sume importante în aceste tranzacții sunt, ca atare, în principiu lipsite de relevanță și, pe de altă parte, faptul că aceeași persoană este un „client obișnuit”, în sensul articolului 4 alineatul (1) punctul 12 din Directiva 2004/39/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 aprilie 2004 privind piețele instrumentelor financiare, de modificare a Directivelor 85/611/CEE și 93/6/CEE ale Consiliului și a Directivei 2000/12/CE a Parlamentului European și a Consiliului și de abrogare a Directivei 93/22/CEE a Consiliului, este, ca atare, în principiu lipsit de relevanță.
- 2) Regulamentul nr. 1215/2012 trebuie interpretat în sensul că, în vederea stabilirii instanței competente, o acțiune în răspundere civilă delictuală introdusă de un consumator intră în domeniul de aplicare al secțiunii 4 din capitolul II din acest regulament dacă este indisolubil legată de un contract încheiat efectiv între acesta și profesionist, fapt a cărui verificare este de competența instanței de trimitere.

⁽¹⁾ JO C 381, 22.10.2018.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 19 martie 2020 (cerere de decizie preliminară formulată de Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság – Ungaria) – LH/Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal (Cauza C-564/18) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară – Politica în domeniul azilului – Procedurile comune de acordare și retragere a protecției internaționale – Directiva 2013/32/UE – Cerere de protecție internațională – Articolul 33 alineatul (2) – Motive de inadmisibilitate – Reglementare națională care prevede inadmisibilitatea cererii dacă solicitantul a ajuns în statul membru vizat printr-o țară în care nu este expus persecuției sau riscului unor vătămări grave ori dacă acea țară acordă o protecție suficientă – Articolul 46 – Dreptul la o cale de atac efectivă – Controlul jurisdicțional al deciziilor administrative privind inadmisibilitatea cererilor de protecție internațională – Termen de opt zile pentru a se pronunța – Articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene]

(2020/C 222/10)

Limba de procedură: maghiara

Instanța de trimitere

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Părțile din procedura principală

Reclamant: LH

Pârât: Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal

Dispozitivul

- 1) Articolul 33 din Directiva 2013/32/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 privind procedurile comune de acordare și retragere a protecției internaționale trebuie interpretat în sensul că se opune unei reglementări naționale care permite respingerea ca inadmisibilă a unei cereri de protecție internațională pentru motivul că solicitantul a ajuns pe teritoriul statului membru în cauză printr-un stat în care nu este expus unor persecuții sau unui risc de vătămări grave ori în care este garantat un nivel de protecție adecvat.

- 2) Articolul 46 alineatul (3) din Directiva 2013/32, citit în lumina articolului 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, trebuie interpretat în sensul că se opune unei reglementări naționale care acordă instanței sesizate cu o acțiune împotriva unei decizii de respingere a unei cereri de protecție internațională ca inadmisibilă un termen de opt zile pentru a se pronunța, din moment ce această instanță nu este în măsură să asigure într-un asemenea termen efectivitatea normelor de fond și a garanțiilor procedurale recunoscute solicitantului de dreptul Uniunii.

(¹) JO C 436, 3.12.2018.

Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 2 aprilie 2020 (cerere de decizie preliminară formulată de Bundesgerichtshof – Germania) – Coty Germany GmbH/Amazon Services Europe Sàrl, Amazon FC Graben GmbH, Amazon Europe Core Sàrl, Amazon EU Sàrl

(Cauza C-567/18) (¹)

[Trimitere preliminară – Marcă a Uniunii Europene – Regulamentul (CE) nr. 207/2009 – Articolul 9 – Regulamentul (UE) 2017/1001 – Articolul 9 – Drept conferit de marcă – Utilizare – Deținere de produse în scopul oferirii sau al introducerii lor pe piață – Depozitare în vederea expedierii de produse care încalcă un drept asupra mărcii, vândute pe piața online]

(2020/C 222/11)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesgerichtshof

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Coty Germany GmbH

Pârâte: Amazon Services Europe Sàrl, Amazon FC Graben GmbH, Amazon Europe Core Sàrl, Amazon EU Sàrl

Dispozitivul

Articolul 9 alineatul (2) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 al Consiliului din 26 februarie 2009 privind marca [Uniunii Europene] și articolul 9 alineatul (3) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 iunie 2017 privind marca Uniunii Europene trebuie interpretate în sensul că o persoană care depozitează pentru un terț produse care încalcă un drept asupra mărcii, fără a avea cunoștință despre această încălcare, trebuie considerată ca nedeținând aceste produse în scopul oferirii lor sau al introducerii lor pe piață, în sensul acestor dispoziții, dacă această persoană nu urmărește ea însăși aceste finalități.

(¹) JO C 427, 26.11.2018.

Hotărârea Curții (Camera a zecea) din 19 martie 2020 – ClientEarth/Comisia Europeană(Cauza C-612/18 P) ⁽¹⁾

[Recurs – Acces la documentele instituțiilor – Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 – Articolul 4 alineatul (1) litera (a) a treia liniuță și alineatul (6) – Excepții de la dreptul de acces – Protecția interesului public în ceea ce privește relațiile internaționale – Documente întocmite de Serviciul Juridic al Comisiei Europene privind mecanismul de soluționare a litigiilor dintre investitori și state și sistemul jurisdicțional al investițiilor în acordurile comerciale ale Uniunii Europene – Refuz parțial al accesului]

(2020/C 222/12)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: ClientEarth (reprezentanți: O. W. Brouwer și E. M. Raedts, avocați, și N. Frey, Solicitor)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană (reprezentanți: J Baquero Cruz, F. Clotuche-Duvieusart și C. Ehrbar, agenți)

Dispozitivul

- 1) Respinge recursul.
- 2) ClientEarth suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și cheltuielile de judecată efectuate de Comisia Europeană.

⁽¹⁾ JO C 93, 11.3.2019.

Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 2 aprilie 2020 (cerere de decizie preliminară formulată de Högsta domstolen – Suedia) – Föreningen Svenska Tonsättares Internationella Musikbyrå u.p.a. (Stim), Svenska artisters och musikers intresseorganisation ek. för. (SAMI)/Fleetmanager Sweden AB, Nordisk Biluthyrning AB

(Cauza C-753/18) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară – Proprietate intelectuală – Drept de autor și drepturi conexe – Directiva 2001/29/CE – Articolul 3 alineatul (1) – Directiva 2006/115/CE – Articolul 8 alineatul (2) – Noțiunea de „comunicare publică” – Întreprindere de închiriere de autovehicule care sunt fiecare echipate standard cu un radio]

(2020/C 222/13)

Limba de procedură: suedeza

Instanța de trimitere

Högsta domstolen

Părțile din procedura principală

Recurente: Föreningen Svenska Tonsättares Internationella Musikbyrå u.p.a. (Stim), Svenska artisters och musikers intresseorganisation ek. för. (SAMI)

Intimate: Fleetmanager Sweden AB, Nordisk Biluthyrning AB

Dispozitivul

Articolul 3 alineatul (1) din Directiva 2001/29/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 mai 2001 privind armonizarea anumitor aspecte ale dreptului de autor și drepturilor conexe în societatea informațională, precum și articolul 8 alineatul (2) din Directiva 2006/115/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 decembrie 2006 privind dreptul de închiriere și de împrumut și anumite drepturi conexe dreptului de autor în domeniul proprietății intelectuale trebuie interpretate în sensul că nu constituie o comunicare publică, în sensul acestor dispoziții, închirierea de autovehicule echipate cu aparate de radio.

(¹) JO C 65, 18.2.2019.

Hotărârea Curții (Camera a șaptea) din 2 aprilie 2020 (cerere de decizie preliminară formulată de Landgericht Koblenz – Germania) – Stadtwerke Neuwied GmbH/RI

(Cauza C-765/18) (¹)

[Trimitere preliminară – Directiva 2003/55/CE – Norme comune pentru piața internă în sectorul gazelor naturale – Protecția consumatorilor – Articolul 3 alineatul (3) și anexa A litera (b) – Transparența condițiilor contractuale – Obligația de informare a consumatorului în timp util și direct cu privire la o majorare de tarif]

(2020/C 222/14)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Landgericht Koblenz

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Stadtwerke Neuwied GmbH

Pârât: RI

Dispozitivul

Articolul 3 alineatul (3) din Directiva 2003/55/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2003 privind normele comune pentru piața internă în sectorul gazelor naturale și de abrogare a Directivei 98/30/CE coroborat cu anexa A literele (b) și (c) la aceasta trebuie interpretat în sensul că, în cazul în care modificările tarifare, care nu sunt notificate personal clienților, sunt efectuate de un furnizor de gaze naturale de forță majoră doar cu scopul de a repercuta creșterea costului de achiziție a gazelor naturale fără a urmări obținerea unui profit, respectarea de către acest furnizor a obligațiilor de transparență și de informare prevăzute de aceste dispoziții nu este o condiție de validitate a modificărilor tarifare în discuție, cu condiția ca clienții să poată rezilia contractul în orice moment și să dispună de căile de atac adecvate pentru a obține repararea prejudiciului eventual suferit ca urmare a omisiunii de a notifica personal modificările.

(¹) JO C 112, 25.3.2019.

Hotărârea Curții (Camera a șasea) din 2 aprilie 2020 (cerere de decizie preliminară formulată de Conseil supérieur de la Sécurité sociale – Luxemburg) – Caisse pour l’avenir des enfants/FV, GW

(Cauza C-802/18) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară – Articolul 45 TFUE – Securitatea socială a lucrătorilor migranți – Regulamentul (CE) nr. 883/2004 – Articolul 1 litera (i) – Libera circulație a lucrătorilor – Egalitate de tratament – Avantaje sociale – Directiva 2004/38/CE – Articolul 2 punctul 2 – Regulamentul (UE) nr. 492/2011 – Articolul 7 alineatul (2) – Alocație familială – Noțiunea de „membrii de familie” – Excluderea copilului soțului unui lucrător nerezident – Diferență de tratament față de copilul soțului unui lucrător rezident – Justificare]

(2020/C 222/15)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Conseil supérieur de la Sécurité sociale

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Caisse pour l’avenir des enfants

Pârâți: FV, GW

Dispozitivul

- 1) Articolul 45 TFUE și articolul 7 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 492/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 5 aprilie 2011 privind libera circulație a lucrătorilor în cadrul Uniunii trebuie interpretate în sensul că o alocație familială legată de desfășurarea de către un lucrător frontalier a unei activități salariate într-un stat membru constituie un avantaj social, în sensul acestor dispoziții.
- 2) Articolul 1 litera (i) și articolul 67 din Regulamentul (CE) nr. 883/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 privind coordonarea sistemelor de securitate socială coroborate cu articolul 7 alineatul (2) din Regulamentul nr. 492/2011 și cu articolul 2 punctul 2 din Directiva 2004/38/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind dreptul la liberă circulație și ședere pe teritoriul statelor membre pentru cetățenii Uniunii și membrii familiilor acestora, de modificare a Regulamentului (CEE) nr. 1612/68 și de abrogare a Directivelor 64/221/CEE, 68/360/CEE, 72/194/CEE, 73/148/CEE, 75/35/CEE, 90/364/CEE, 75/34/CEE, 90/365/CEE și 93/96/CEE, trebuie interpretate în sensul că se opun unor dispoziții ale unui stat membru în temeiul cărora lucrătorii frontaliери pot primi o alocație familială legată de desfășurarea de către aceștia a unei activități salariate în acest stat membru numai pentru propriii copii, fiind excluși cei ai soțului lor cu care nu au o legătură de filiație, cărora le asigură însă întreținerea, în condițiile în care toți copiii cu reședința în respectivul stat membru au dreptul să primească această alocație.

⁽¹⁾ JO C 82, 4.3.2019.

Hotărârea Curții (Camera a zecea) din 19 martie 2020 (cerere de decizie preliminară formulată de Juzgado de lo Contencioso Administrativo nº 2 de A Coruña – Spania) – Compañía de Tranvías de La Coruña, SA/Ayuntamiento de A Coruña

(Cauza C-45/19) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară – Regulamentul (CE) nr. 1370/2007 – Servicii publice de transport feroviar și rutier de călători – Articolul 8 – Regim tranzitoriu – Articolul 8 alineatul (3) – Expirarea contractelor de servicii publice – Calculul duratei maxime a contractelor stabilite la 30 de ani – Determinarea datei de la care începe să curgă durata maximă de 30 de ani]

(2020/C 222/16)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Juzgado de lo Contencioso Administrativo nº 2 de A Coruña

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Compañía de Tranvías de La Coruña, SA

Pârât: Ayuntamiento de A Coruña

Dispozitivul

Articolul 8 alineatul (3) al doilea paragraf a doua teză din Regulamentul (CE) nr. 1370/2007 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 octombrie 2007 privind serviciile publice de transport feroviar și rutier de călători și de abrogare a Regulamentelor (CEE) nr. 1191/69 și (CEE) nr. 1107/70 ale Consiliului trebuie interpretat în sensul că durata maximă de 30 de ani prevăzută în această dispoziție pentru contractele menționate la articolul 8 alineatul (3) primul paragraf litera (b) din acest regulament începe să curgă la data intrării în vigoare a regulamentului respectiv.

⁽¹⁾ JO C 155, 6.5.2019.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 2 aprilie 2020 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunale di Milano – Italia) – Condominio di Milano, via Meda/Eurothermo SpA

(Cauza C-329/19) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară – Protecția consumatorilor – Directiva 93/13/CEE – Clauze abuzive în contractele încheiate cu consumatorii – Articolul 1 alineatul (1) – Articolul 2 litera (b) – Noțiunea de „consumator” – Coproprietatea unui imobil]

(2020/C 222/17)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Tribunale di Milano

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Condominio di Milano, via Meda

Pârâtă: Eurothermo SpA

Dispozitivul

Articolul 1 alineatul (1) și articolul 2 litera (b) din Directiva 93/13/CEE a Consiliului din 5 aprilie 1993 privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii trebuie interpretate în sensul că nu se opun unei jurisprudențe naționale care interpretează legislația privind transpunerea în dreptul intern a acestei directive astfel încât normele de protecție a consumatorilor pe care le conține să se aplice și unui contract încheiat de un subiect de drept precum condominio în dreptul italian cu un profesionist, chiar dacă un astfel de subiect de drept nu intră în domeniul de aplicare al directivei menționate.

(¹) JO C 288, 26.8.2019.

Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 2 aprilie 2020 (cerere de decizie preliminară formulată de Vrhovni sud – Croația) – Procedură penală privind pe I.N.

(Cauza C-897/19 PPU) (¹)

[Trimitere preliminară – Procedură preliminară de urgență – Acordul privind SEE – Nediscriminare – Articolul 36 – Libera prestare a serviciilor – Domeniu de aplicare – Acordul dintre Uniunea Europeană, Republica Islanda și Regatul Norvegiei privind asocierea acestora din urmă la implementarea, aplicarea și dezvoltarea acquis ului Schengen – Acordul privind procedura de predare între statele membre ale Uniunii Europene, pe de o parte, și Islanda și Norvegia, pe de altă parte – Extradare către un stat terț a unui resortisant islandez – Protecția resortisanților unui stat membru împotriva extradării – Lipsa unei protecții echivalente a resortisanților altui stat – Resortisant islandez care a obținut azil în temeiul dreptului național înaintea dobândirii cetățeniei islandeze – Restricție privind libera circulație – Justificare întemeiată pe prevenirea impunității – Proporționalitate – Verificarea garanțiilor prevăzute la articolul 19 alineatul (2) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene]

(2020/C 222/18)

Limba de procedură: croata

Instanța de trimitere

Vrhovni sud

Partea din procedura penală principală

I.N.

cu participarea: Ruska Federacija

Dispozitivul

Dreptul Uniunii, în special articolul 36 din Acordul din 2 mai 1992 privind Spațiul Economic European și articolul 19 alineatul (2) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, trebuie interpretat în sensul că, atunci când unui stat membru în care s a deplasat un resortisant al unui stat membru al Asociației Europene a Liberului Schimb (AELS), parte la Acordul privind Spațiul Economic European și cu care Uniunea Europeană a încheiat un acord de predare, i se adresează o cerere de extradare de către un stat terț în temeiul Convenției europene de extradare, semnată la Paris la 13 decembrie 1957, și atunci când aceluși resortisant i s a acordat azil de către acest stat al AELS anterior dobândirii cetățeniei statului respectiv, tocmai din cauza urmării penale la care este supus în statul care a emis cererea de extradare, autoritatea competentă a statului membru solicitat are obligația să verifice că extradarea nu va aduce atingere drepturilor prevăzute la articolul 19 alineatul (2) din Carta drepturilor fundamentale, acordarea azilului constituind un element deosebit de serios în cadrul acestei verificări. Înainte de a avea în vedere executarea cererii de extradare, statul membru solicitat are, în orice caz, obligația să informeze același stat al AELS și, dacă este cazul, la cererea acestuia, să i-l predea pe acel resortisant, în conformitate cu dispozițiile acordului de predare, cu condiția ca statul AELS respectiv să fie competent, în temeiul dreptului său național, să îl urmărească penal pe acel resortisant pentru fapte săvârșite în afara teritoriului său național.

(¹) JO C 45, 10.2.2020.

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Bundesfinanzhof (Germania) la 23 martie 2020 –
Finanzamt Kiel/Norddeutsche Gesellschaft für Diakonie mbH**

(Cauza C-141/20)

(2020/C 222/19)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesfinanzhof

Părțile din procedura principală

Pârât și recurent: Finanzamt Kiel

Reclamantă și intimată în recurs: Norddeutsche Gesellschaft für Diakonie mbH

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 4 alineatul (4) al doilea paragraf coroborat cu articolul 21 punctul 1 litera (a) și cu punctul 3 din Directiva 77/388/CEE ⁽¹⁾ trebuie să fie interpretate în sensul că permit unui stat membru să desemneze ca persoană impozabilă în locul grupului TVA (al unității fiscale) un membru al grupului TVA (organizația-umbrelă)?
- 2) În cazul unui răspuns negativ la prima întrebare: Articolul 4 alineatul (4) al doilea paragraf coroborat cu punctul 21 alineatul 1 litera (a) și punctul 3 din Directiva 77/388/CEE pot fi invocate în această privință?
- 3) Atunci când este efectuată aprecierea prevăzută la punctul 46 din Hotărârea Larentia + Minerva ⁽²⁾ privind aspectul dacă cerința integrării financiare prevăzută la articolul 2 alineatul (2) punctul 2 prima teză din Legea privind impozitul pe cifra de afaceri constituie o măsură permisă, care este necesară și adecvată pentru realizarea obiectivelor de prevenire a practicilor sau a comportamentelor abuzive ori combaterea fraudei sau a evaziunii fiscale, trebuie utilizat un criteriu mai strict sau unul mai generos?
- 4) Dispozițiile prevăzute la articolul 4 alineatul (1) și la articolul 4 alineatul (4) primul paragraf din Directiva 77/388/CEE trebuie interpretate în sensul că: 1) interpretarea Directiva 77/388/CEE trebuie să fie interpretate în sensul că permit unui stat membru să considere, prin standardizare, că o persoană nu este independentă în sensul articolului 4 alineatul (1) din Directiva 77/388/CEE, în cazul în care această persoană este integrată din punct de vedere financiar, economic și organizațional în întreprinderea unui alt întreprinzător (organizație-umbrelă), astfel încât organizația-umbrelă își poate pune în aplicare voința față de această persoană, împiedicând astfel formarea unei voințe diferite a persoanei?

⁽¹⁾ A șasea directivă 77/388/CEE a Consiliului din 17 mai 1977 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri (JO 1977, L 145, p. 1).

⁽²⁾ Hotărârea Curții din 16 iulie 2015 (C-108/14 și C-109/14, EU:C:2015:496).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Rechtbank Rotterdam (Țările de Jos) la 24 martie 2020 –
Stichting Rookpreventie Jeugd și alții/Staatssecretaris van Volksgezondheid, Welzijn en Sport**

(Cauza C-160/20)

(2020/C 222/20)

Limba de procedură: neerlandeza

Instanța de trimitere

Rechtbank Rotterdam

Părțile din procedura principală

Reclamanți: Stichting Rookpreventie Jeugd și alții

Pârât: Staatssecretaris van Volksgezondheid, Welzijn en Sport

Altă parte: Vereniging Nederlandse Sigaretten- en Kerftakfabrikanten (VSK)

Întrebările preliminare

- 1) Elaborarea metodei de măsurare prevăzute la articolul 4 alineatul (1) din Directiva [2014/40] ⁽¹⁾, pe baza unor standarde ISO care nu sunt liber accesibile, este conformă cu articolul 297 alineatul (1) TFUE [și cu Regulamentul (UE) nr. 216/2013 ⁽²⁾] și cu principiul transparenței care stă la baza acestuia?
- 2) Standardele ISO 4387, 10315, 8454 și 8243 la care face referire articolul 4 alineatul (1) din Directiva [2014/40] trebuie interpretate și aplicate în sensul că, în cadrul interpretării și aplicării articolului 4 alineatul (1) din această directivă, emisiile de gudron, de nicotină și de monoxid de carbon trebuie nu numai să fie măsurate (și verificate) prin metoda prevăzută, ci și că aceste emisii pot fi sau trebuie să fie măsurate (și verificate) într-un alt mod și cu o intensitate diferită?
- 3) a. Articolul 4 alineatul (1) din Directiva [2014/40] este contrar principiilor acestei directive și articolului 4 alineatul (2) din directivă, precum și articolului 5 alineatului (3) din Convenția-cadru pentru controlul tutunului a OMS, pentru motivul că industria tutunului a avut un rol în stabilirea standardelor ISO menționate la articolul 4 alineatul (1) din Directiva [2014/40]?
b. Articolul 4 alineatul (1) din Directiva [2014/40] este contrar principiilor acestei directive, articolului 114 alineatul (3) TFUE, domeniului de aplicare al Convenției-cadru pentru controlul tutunului a OMS și articolelor 24 și 35 din cartă, pentru motivul că prin metoda de măsurare prevăzută în acesta nu se măsoară emisiile țigaretelor cu filtru în timpul utilizării planificate, deoarece această metodă nu ține cont de efectul orificiilor de ventilație din filtru care, în timpul utilizării planificate, sunt în mare parte acoperite de buzele și de degetele fumătorului?
- 4) a. Ce metodă alternativă de măsurare (și de verificare) poate fi sau trebuie să fie aplicată atunci când Curtea:
— dă un răspuns negativ la întrebarea 1)?
— dă un răspuns afirmativ la întrebarea 2)?
— dă un răspuns afirmativ la întrebarea 3) a. și/sau la întrebarea 3) b.?
b. În cazul în care Curtea nu poate răspunde la întrebarea 4) a.: în cazul lipsei temporare a unei metode de măsurare, este vorba despre o situație în sensul articolului 24 alineatul (3) din Directiva [2014/40]?

⁽¹⁾ Directiva 2014/40/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 3 aprilie 2014 privind apropierea actelor cu putere de lege și a actelor administrative ale statelor membre în ceea ce privește fabricarea, prezentarea și vânzarea produselor din tutun și a produselor conexe și de abrogare a Directivei 2001/37/CE (JO 2014, L 127, p. 1).

⁽²⁾ Regulamentul Consiliului din 7 martie 2013 privind publicarea electronică a Jurnalului Oficial al Uniunii Europene (JO 2013, L 69, p. 1).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Administratīvā apgabaltiesa (Letonia) la 14 aprilie 2020 –
SIA SS/Valsts ieņēmumu dienests**

(Cauza C-175/20)

(2020/C 222/21)

Limba de procedură: letona

Instanța de trimitere

Administratīvā apgabaltiesa

Părțile din procedura principală

Apelantă-reclamantă: SIA SS

Intimată-pârâtă: Valsts ieņēmumu dienests

Întrebările preliminare

- 1) Cerințele prevăzute de Regulamentul general privind protecția datelor ⁽¹⁾ trebuie interpretate în sensul că o solicitare de comunicare de informații formulată de Administrația fiscală, precum cea în discuție în prezenta cauză, prin care se solicită furnizarea de informații conținând un volum considerabil de date cu caracter personal, trebuie să respecte cerințele prevăzute de Regulamentul general privind protecția datelor [în special, la articolul 5 alineatul (1) din acesta]?
- 2) Cerințele prevăzute de Regulamentul general privind protecția datelor trebuie interpretate în sensul că Administrația fiscală poate să deroge de la dispozițiile articolului 5 alineatul (1) din regulamentul menționat, inclusiv atunci când legislația în vigoare în Republica Letonia nu conferă această prerogativă acestei administrații.
- 3) Se poate considera, în contextul interpretării cerințelor prevăzute de Regulamentul general privind protecția datelor, că există un obiectiv legitim care justifică obligația, impusă prin intermediul unei solicitări de comunicare de informații precum cea în discuție în prezenta cauză, de a furniza toate datele solicitate într-un volum și pentru o perioadă nedeterminate, fără să se stabilească data la care încetează executarea respectivei solicitări de comunicare de informații?
- 4) Se poate considera, în contextul interpretării cerințelor prevăzute de Regulamentul general privind protecția datelor, că există un obiectiv legitim care justifică obligația impusă prin intermediul unei solicitări de comunicare de informații precum cea în discuție în prezenta cauză, de a furniza toate datele solicitate, inclusiv atunci când în solicitarea de comunicare de informații nu se indică (sau se indică în mod incomplet) scopul comunicării informațiilor?
- 5) Se poate considera, în contextul interpretării cerințelor prevăzute de Regulamentul general privind protecția datelor, că există un obiectiv legitim care justifică obligația, impusă prin intermediul unei solicitări de comunicare de informații precum cea în discuție în prezenta cauză, de a furniza toate datele solicitate, inclusiv atunci când, în practică, aceasta se referă la absolut toate persoanele interesate care au publicat anunțuri în secțiunea „Autovehicule” a unui site internet?
- 6) Ce criterii trebuie să se aplice pentru a se verifica dacă Administrația fiscală, în calitate de operator, garantează în mod corespunzător că prelucrarea datelor (inclusiv obținerea informațiilor) îndeplinește cerințele prevăzute de Regulamentul general privind protecția datelor?
- 7) Ce criterii trebuie să se aplice pentru a se verifica dacă o solicitare de comunicare de informații precum cea în discuție în prezenta cauză este motivată în mod corespunzător și are caracter ocazional?
- 8) Ce criterii trebuie să se aplice pentru a se verifica dacă prelucrarea datelor cu caracter personal se realizează în măsura necesară și în conformitate cu cerințele prevăzute de Regulamentul general privind protecția datelor?

9) Ce criterii trebuie să se aplice pentru a se verifica dacă Administrația fiscală, în calitate de operator, garantează conformitatea prelucrării datelor cu cerințele prevăzute la articolul 5 alineatul (1) din Regulamentul general privind protecția datelor?

(¹) Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor) (JO 2016, L 119, p. 1).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Nejvyšší soud České republiky (Republica Cehă) la 24 aprilie 2020 – VYSOČINA WIND și alții/Česká republika – Ministerstvo životního prostředí

(Cauza C-181/20)

(2020/C 222/22)

Limba de procedură: ceha

Instanța de trimitere

Nejvyšší soud České republiky

Părțile din procedura principală

Reclamantă: VYSOČINA WIND a.s.

Pârâtă: Česká republika – Ministerstvo životního prostředí

Întrebările preliminare

1. Articolul 13 din Directiva 2012/19/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 4 iulie 2012 privind echipamentele electrice și electronice uzate (DEEE) (¹) trebuie interpretat în sensul că se opune ca un stat membru să impună utilizatorilor acestora, iar nu producătorilor, obligația de a finanța costurile de colectare, tratare, valorificare și eliminare în condiții de protecție a mediului a DEEE provenite de la panouri fotovoltaice introduse pe piață înainte de 1 ianuarie 2013?
2. În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare, este relevantă, în vederea aprecierii condițiilor răspunderii unui stat membru pentru un prejudiciu cauzat unui particular ca urmare a unei încălcări a dreptului Uniunii, o împrejurare precum cea din procedura principală, potrivit căreia acest stat membru a stabilit el însuși modalitățile de finanțare a deșeurilor panourilor fotovoltaice chiar înainte de adoptarea directivei prin care panourile fotovoltaice au intrat în domeniul dreptului Uniunii, iar producătorilor le-a revenit sarcina de a suporta costurile aferente, inclusiv în ceea ce privește perioada anterioară expirării termenului de transpunere a directivei (precum și anterior adoptării reglementării la nivelul dreptului Uniunii)?

(¹) JO 2012, L 197, p. 38.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Najvyšší súd Slovenskej republiky (Slovacia) la 29 aprilie 2020 – HYDINA SK s.r.o./Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky

(Cauza C-186/20)

(2020/C 222/23)

Limba de procedură: slovacă

Instanța de trimitere

Najvyšší súd Slovenskej republiky

Părțile din procedura principală

Reclamantă: HYDINA SK s.r.o.

Pârâtă: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky

Întrebările preliminare

- 1) Considerentul (25) al Regulamentului (UE) nr. 904/2010 ⁽¹⁾ al Consiliului din 7 octombrie 2010 privind cooperarea administrativă și combaterea fraudei în domeniul taxei pe valoarea adăugată, care stipulează că „termenele prevăzute în prezentul regulament pentru furnizarea de informații se înțeleg ca termene maxime care nu pot fi depășite” trebuie interpretat în sensul că este vorba despre termene care nu pot fi depășite, iar depășirea acestora atrage nelegalitatea suspendării controlului fiscal?
- 2) Nerespectarea termenelor pentru punerea în aplicare a schimbului internațional de informațiilor, prevăzute de Regulamentul (UE) nr. 904/2010 al Consiliului din 7 octombrie 2010 privind cooperarea administrativă și combaterea fraudei în domeniul taxei pe valoarea adăugată, produce efecte (sanțiuni) față de autoritatea solicitată și față de autoritatea solicitantă?
- 3) Schimbul internațional de informații care depășește termenele prevăzute în Regulamentul (UE) nr. 904/2010 al Consiliului din 7 octombrie 2010 privind cooperarea administrativă și combaterea fraudei în domeniul taxei pe valoarea adăugată poate fi considerat o ingerință nelegală în drepturile contribuabilului?

⁽¹⁾ JO 2010, L 268, p. 1.

TRIBUNALUL

Ordonanța Tribunalului din 14 mai 2020 – Bernis și alți/Comitetul unic de rezoluție

(Cauza T-282/18) ⁽¹⁾

[„Acțiune în anulare – Uniune economică și monetară – Uniune bancară – Mecanismul unic de rezoluție a instituțiilor de credit și a anumite firme de investiții (MUR) – Articolul 18 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 806/2014 – Procedură de rezoluție aplicabilă în cazul în care o entitate se află sau este susceptibilă de a se afla în dificultate – Societate-mamă și filială – Declarație de către BCE a unei situații de dificultate sau a unei susceptibilități de a se afla în dificultate – Decizia Comitetului unic de rezoluție de a nu adopta o schemă de rezoluție – Lipsa unui interes public – Lichidare conformă dreptului național – Acționari – Lipsa afectării directe – Inadmisibilitate”]

(2020/C 222/24)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamanți: Ernests Bernis (Jurmala, Letonia), Oļegs Fiļs (Jurmala), OF Holding SIA (Riga, Letonia), Cassandra Holding Company SIA (Jurmala) (reprezentant: O. Behrends, avocat)

Pârât: Comitetul unic de rezoluție (reprezențanți: J. De Carpentier, M. Meijer Timmerman Thijssen, A. Valavanidou, H. Ehlers și E. Muratori, agenți, asistați de A. Rivas, avocat, și B. Heenan, Solicitor)

Intervenientă în susținerea pârâtului: Banca Centrală Europeană (reprezențanți: G. Marafioti, E. Koupepidou și J. Rodríguez Cárcamo, agenți)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE având ca obiect anularea deciziilor Comitetului unic de rezoluție din 23 februarie 2018 prin care acesta a decis să nu adopte o schemă de rezoluție cu privire la ABLV Bank AS și la filiala acesteia, ABLV Bank Luxembourg SA, în temeiul articolului 18 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 806/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 iulie 2014 de stabilire a unor norme uniforme și a unei proceduri uniforme de rezoluție a instituțiilor de credit și a anumitor firme de investiții în cadrul unui mecanism unic de rezoluție și al unui fond unic de rezoluție și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 1093/2010 (JO 2014, L 225, p. 1).

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea ca inadmisibilă.
- 2) Obligă pe domnii Ernests Bernis și Oļegs Fiļs, OF Holding SIA și Cassandra Holding Company SIA la suportarea propriilor cheltuieli de judecată, precum și la plata cheltuielilor de judecată efectuate de Comitetul unic de rezoluție și de Banca Centrală Europeană (BCE).

⁽¹⁾ JO C 259, 23.7.2018.

Ordonanța Tribunalului din 6 mai 2020 – Sabo și alții/Parlamentul și Consiliul(Cauza T-141/19) ⁽¹⁾**[„Acțiune în anulare – Mediu – Energie – Directiva (UE) 2018/200 – Includerea biomasei forestiere în sursele de energie regenerabile – Lipsa afectării individuale – Inadmisibilitate”]**

(2020/C 222/25)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamanți: Peter Sabo și alții (Tulčík, Slovacia) și ceilalți 9 reclamanți ale căror nume figurează în anexa la ordonanță (reprezentanți: R. Smith, A. Dews, C. Day, Solicitors, și D. Wolfe, QC, P. Lockley și B. Mitchell, Barristers)

Pârâte: Parlamentul European (reprezentanți: I. McDowell, C. Ionescu Dima și A. Tamás, agenți), Consiliul Uniunii Europene (reprezentanți: A. Lo Monaco și R. Meyer, agenți)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE prin care se urmărește anularea parțială a Directivei (UE) 2018/2001 a Parlamentului European și a Consiliului din 11 decembrie 2018 privind promovarea utilizării energiei din surse regenerabile (JO 2018, L 328, p. 82), în măsura în care include biomasa forestieră în sursele de energie regenerabile.

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea ca inadmisibilă.
- 2) Constată că nu este necesar să se pronunțe cu privire la cererile de intervenție prezentate de Comisie, de U. S. Industrial Pellet Association, de Stichting Dutch Biomass Certification și de Stichting RBCN (Rotterdam Biomass Commodities Network).
- 3) Îl obligă pe domnul Peter Sabo și pe ceilalți reclamanți ale căror nume figurează în anexă să suporte propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele efectuate de Parlamentul European și de Consiliul Uniunii Europene.
- 4) Comisia, U. S. Industrial Pellet Association, Stichting Dutch Biomass Certification și Stichting RBCN (Rotterdam Biomass Commodities Network) suportă fiecare propriile cheltuieli de judecată aferente cererilor de intervenție.

⁽¹⁾ JO C 148, 29.4.2019

Ordonanța Tribunalului din 13 martie 2020 – Aurora/OCSP – SESVanderhave (M 02205)(Cauza T-278/19) ⁽¹⁾

[„Acțiune în anulare – Soiuri de plante – Procedură de declarare a nulității – Soiul de sfeclă de zahăr M 02205 – Decizie de trimitere a cauzei către serviciul competent al OCSP pentru soluționarea acțiunii – Articolul 72 din Regulamentul (CE) nr. 2100/94 – Lipsa interesului de a exercita acțiunea – Competență de reformare – Acțiune în parte vădit inadmisibilă și în parte vădit nefondată”]

(2020/C 222/26)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Aurora Srl (Padova, Italia) (reprezentant: L.-B. Buchman, avocat)

Pârât: Oficiul Comunitar pentru Soiuri de Plante (reprezențanți: M. Ekvad, F. Mattina, M. Garcia Monco-Fuente și A. Weitz, agenți)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OCSP, intervenientă la Tribunal: SESVanderhave NV (Tienen, Belgia) (reprezentant: P. de Jong, avocat)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei camerei de recurs a OCSP din 27 februarie 2019 (cauza A 10/2013-RENV) privind o procedură de declarare a nulității între Aurora și SESVanderhave

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Aurora Srl, Oficiul Comunitar pentru Soiuri de Plante (OCSP) și SESVanderhave NV suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 213, 24.6.2019.

Ordonanța Tribunalului din 13 mai 2020 – Lucaccioni/Comisia(Cauza T-308/19) ⁽¹⁾

[„Acțiune în anulare și în despăgubire – Funcție publică – Act care nu este supus căilor de atac – Act pregătit – Lipsa unei reclamații – Acțiune în parte vădit inadmisibilă și în parte inadmisibilă”]

(2020/C 222/27)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamant: Arnaldo Lucaccioni (San Benedetto del Tronto, Italia) (reprezentant: E. Bonanni, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezențanți: T. Bohr și L. Vernier, agenți, asistați de A. Dal Ferro, avocat)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 270 TFUE prin care se urmărește, pe de o parte, anularea actului Comisiei din 11 ianuarie 2019 cu privire la mandatul unei noi comisii medicale în cadrul unei cereri de recunoaștere a agravării unei boli profesionale introduse de reclamant și, pe de altă parte, repararea prejudiciilor pe care reclamantul pretinde că le-ar fi suferit.

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea ca fiind în parte vădit inadmisibilă și în parte inadmisibilă.
- 2) Îl obligă pe domnul Arnaldo Lucaccioni la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 230, 8.7.2019.

Acțiune introdusă la 6 mai 2020 – HB/BEI

(Cauza T-757/19)

(2020/C 222/28)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: HB (reprezentant: C. Bernard-Glanz, avocat)

Pârâtă: Banca Europeană de Investiții (BEI)

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei din 20 iunie 2019 prin care a fost respinsă plângerea reclamantei pentru hărțuire morală;
- obligarea pârâtei la plata sumei de 100 000 de euro, pentru repararea prejudiciului moral, împreună cu dobânda legală, de la data pronunțării hotărârii;
- obligarea pârâtei la plata sumei de 50 000 de euro, cu titlu de despăgubire pentru pierderea unei șanse, împreună cu dobânda legală, de la data pronunțării hotărârii până la data plății integrale;
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea cererii sale de anulare, reclamanta invocă trei motive.

1. Primul motiv, prin care se invocă încălcarea dreptului de a-i fi tratate problemele în mod imparțial, echitabil și cu atenție și neîndeplinirea obligației de motivare, în măsura în care (i) comitetul care a anchetat susținerile acestuia de hărțuire și intimidare (a) nu a tratat cazul în mod imparțial, echitabil și cu atenție, arătând sau dând aparența de părtinire față de hărțuitorii prezumați și denaturând sau ignorând fapte și mijloace de probă și (b) nu și-a motivat decizia și (ii) aprobând raportul comitetului, președintele BEI a viciat decizia atacată cu aceleași nereguli.

2. Al doilea motiv, prin care se invocă o eroare de apreciere și încălcarea Codului de conduită al BEI și a politicii sale privind demnitatea la locul de muncă, în măsura în care (i) comportamentul hărțuitorilor prezumați față de reclamantă, luând forma de acte verbale sau scrise, a fost necorespunzător, a durat în timp, s-a repetat și a fost umilitor, (ii) prin necalificarea actelor atacate ca hărțuire morală, atât în mod individual cât și împreună, comitetul a comis o eroare de apreciere a faptelor și a încălcat Codul de conduită și politica privind demnitatea la locul de muncă a personalului și (iii) în măsura în care, aprobând raportul comitetului, președintele BEI a concluzionat în mod eronat că reclamanta nu a fost hărțuită.
3. Al treilea motiv, prin care se invocă încălcarea dreptului de a fi ascultat și a confidențialității, în măsura în care (i) reclamantei nu i s-a dat oportunitatea de a-și prezenta observațiile cu privire la (a) conținutul declarațiilor făcute de hărțuitorii prezumați și de martori în fața comitetului sau (b) la celelalte documente care au fost folosite de comitet în raportul său pentru a face recomandări președintelui Băncii și (ii) în măsura în care comitetul și-a adoptat concluziile și le-a împărtășit unor terți înainte de a-i da reclamantei oportunitatea de a-și prezenta observațiile cu privire la acestea, cu alte cuvinte, înainte de a se presupune că și-a finalizat raportul și (iii) în măsura în care, aprobând raportul comitetului, președintele BEI a viciat decizia atacată cu aceleași nereguli.

În susținerea cererii sale de despăgubire, reclamanta susține că:

- a suferit prejudicii morale care nu pot fi reparate prin anularea deciziei atacate;
- prin respingerea cererii sale de conciliere, pârâta a privat-o în mod ilegal de o șansă de a soluționa problema pe cale amiabilă și de a evita o acțiune în fața Tribunalului.

Acțiune introdusă la 16 aprilie 2020 – Grecia/Comisia

(Cauza T-217/20)

(2020/C 222/29)

Limba de procedură: greaca

Părțile

Reclamantă: Republica Elenă (reprezentanți: E. Tsaousi, A. Vasilopoulou și E. Krompa, agenți)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate ⁽¹⁾ în măsura în care exclude de la finanțare din partea Uniunii Europene anumite cheltuieli ale Republicii Elene, într-un quantum total brut de 9 657 608,85 euro, corespunzător unui quantum total net de 9 590 402,53 euro, efectuate și declarate în cadrul FEADR pentru măsurile 123A, 125A, 321 și 322 din programul de dezvoltare rurală pentru perioada 2007-2013 și pentru măsurile 4.2, 4.3, 7.2 și 7.4 din programul de dezvoltare rurală pentru perioada 2014-2020, pentru exercițiile financiare 2011-2018, și
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată efectuate de Republica Elenă.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă șapte motive de anulare.

1. Primul motiv este întemeiat pe faptul că decizia atacată a fost adoptată pe baza unei interpretări și a unei aplicări eronate a articolului 34 alineatul (7) din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 908/2014 ⁽²⁾, în măsura în care corecțiile financiare sunt nelegale întrucât Comisia a depășit limitele puterii sale de apreciere și aceasta este viciată de o motivare insuficientă.

2. Al doilea motiv este întemeiat pe lipsa unui temei juridic pentru aplicarea unei corecții unor cheltuieli efectuate cu mai mult de 24 de luni înainte de comunicarea primelor constatări, pe încălcarea articolului 52 alineatul (4) din Regulamentul (UE) nr. 1306/2013⁽³⁾ și pe faptul că Comisia și-a depășit competența *ratione temporis* când a impus corecțiile financiare în litigiu.
3. Al treilea motiv, referitor în special la corecția impusă în privința măsurilor 125A și 123A, este întemeiat pe încălcarea principiilor *ne bis in idem*, securității juridice, buneii administrări, încrederii legitime a statului membru și proporționalității.
4. Al patrulea motiv, referitor în special la corecția impusă în privința măsurii 125A, este întemeiat pe încălcarea articolului 24 alineatul (2) litera (b) din Regulamentul (UE) nr. 65/2011⁽⁴⁾, a articolului 43 din Regulamentul (CE) nr. 1974/2006 și a dispozițiilor programului de dezvoltare rurală național pe care Comisia l-a aprobat pentru perioada 2007-2013, pe motivarea insuficientă în ceea ce privește temeiul juridic al corecției, precum și pe lipsa unui temei juridic și a unei motivări și pe o eroare de fapt în ceea ce privește corecția financiară forfetară impusă și procentul acesteia (10 %).
5. Al cincilea motiv, referitor în special la corecția impusă pentru măsura 125A, este întemeiat pe faptul că decizia atacată a fost adoptată cu încălcarea articolului 52 din Regulamentul (UE) nr. 1306/2013, a articolului 34 din Regulamentul (UE) nr. 908/2014 și a Orientărilor C(2015)3675 din 8 iunie 2015, a dreptului de a fi ascultat în prealabil și a dreptului la apărare, precum și a principiilor încrederii legitime și proporționalității. De asemenea, se invocă faptul că motivarea deciziei este insuficientă și că aceasta este viciată de o eroare de fapt.
6. Al șaselea motiv, referitor în special la corecția impusă în ceea ce privește măsurile 321 și 322, este întemeiat pe încălcarea articolului 24 alineatul (2) litera (b) din Regulamentul (UE) nr. 65/2011 și a Orientărilor C(2015)3675 din 8 iunie 2015, pe o eroare de fapt, pe lipsa unei motivări și pe încălcarea principiului proporționalității.
7. Al șaptelea motiv, referitor în special la corecția impusă pentru măsura 123A, este întemeiat pe faptul că corecția în cauză a fost impusă cu încălcarea articolului 24 alineatele (1) și (2) din Regulamentul (UE) nr. 65/2011, a articolului 52 din Regulamentul (UE) nr. 1306/2013 și a articolului 34 din Regulamentul nr. 908/2014 și este viciată de o eroare de fapt și de o motivare insuficientă. În plus, se invocă încălcarea dreptului de a fi ascultat și a dreptului la apărare ale Republicii Elene, precum și încălcarea principiului proporționalității.

(1) Decizia de punere în aplicare (UE) 2020/201 a Comisiei din 12 februarie 2020 de excludere de la finanțarea de către Uniunea Europeană a anumitor cheltuieli efectuate de statele membre în cadrul Fondului european de garantare agricolă (FEGA) și al Fondului european agricol pentru dezvoltare rurală (FEADR) [notificată cu numărul C(2020) 541] (JO 2020, L 42, p. 17).

(2) Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 908/2014 al Comisiei din 6 august 2014 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (UE) nr. 1306/2013 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește agențiile de plăți și alte organisme, gestiunea financiară, verificarea conturilor, normele referitoare la controale, valorile mobiliare și transparența (JO 2014, L 255, p. 59).

(3) Regulamentul (UE) nr. 1306/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 privind finanțarea, gestionarea și monitorizarea politicii agricole comune și de abrogare a Regulamentelor (CEE) nr. 352/78, (CE) nr. 165/94, (CE) nr. 2799/98, (CE) nr. 814/2000, (CE) nr. 1290/2005 și (CE) nr. 485/2008 ale Consiliului (JO 2013, L 347, p. 549).

(4) Regulamentul (UE) nr. 65/2011 al Comisiei din 27 ianuarie 2011 de stabilire a normelor de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1698/2005 al Consiliului în ceea ce privește punerea în aplicare a procedurilor de control și a ecocondiționalității în cazul măsurilor de sprijin pentru dezvoltare rurală (JO 2011, L 25, p. 8).

Acțiune introdusă la 4 mai 2020 – JP/Comisia

(Cauza T-247/20)

(2020/C 222/30)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamant: JP (reprezentanți: S. Rodrigues și A. Champetier, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei C(2020) 1195 final a Comisiei din 24 februarie 2020 de respingere a cererii de confirmare a accesului la documente în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1049/2001 – GESTDEM 2019/5394 – 2019/5399 și
- obligarea pârâtei la plata sumei simbolice de un euro, cu titlu de compensație pentru prejudiciul moral suferit de reclamant, precum și a tuturor cheltuielilor de judecată efectuate în prezenta acțiune.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă patru motive.

1. Primul motiv, prin care se invocă încălcarea articolului 4 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 1049/2001, referitor la protecția vieții private și a integrității individului.
2. Al doilea motiv, prin care se invocă încălcarea articolului 4 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 1049/2001, referitor la protecția procesului decizional.
3. Al treilea motiv, prin care se invocă încălcarea articolului 4 alineatul (6) din Regulamentul (CE) nr. 1049/2001, referitor la accesul parțial, și a principiului proporționalității.
4. Al patrulea motiv, prin care se invocă încălcarea principiului bunei administrări.

Acțiune introdusă la 4 mai 2020 – Klymenko/Consiliul

(Cauza T-258/20)

(2020/C 222/31)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: Oleksandr Viktorovych Klymenko (Moscova, Rusia) (reprezentant: M. Phelippeau, avocat)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

- declararea acțiunii domnului Oleksandr Viktorovytch Klymenko ca fiind admisibilă.

În măsura în care ce îl privește pe reclamant,

- anularea Deciziei (PESC) 2020/373 a Consiliului din 5 martie 2020 de modificare a Deciziei 2014/119/PESC privind măsuri restrictive împotriva anumitor persoane, entități și organisme având în vedere situația din Ucraina;
- anularea Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2020/370 al Consiliului din 5 martie 2020 privind punerea în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 208/2014 privind măsuri restrictive împotriva anumitor persoane, entități și organisme având în vedere situația din Ucraina;
- obligarea Consiliului Uniunii Europene la suportarea cheltuielilor de judecată, în temeiul articolelor 87 și 91 din Regulamentul de procedură al Tribunalului.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă cinci motive.

1. Primul motiv, prin care se invocă insuficiența motivării actelor atacate. Reclamantul susține că Consiliul nu a respectat obligația de motivare a actelor atacate, atât în privința temeiniciei măsurii, cât și a respectării dreptului la apărare, precum și a protecției jurisdicționale efective și a verificărilor efectuate în acest temei.
2. Al doilea motiv, prin care se invocă existența unei erori de apreciere a cauzei și a unui abuz de putere. Reclamantul susține că, ținând cont de elementele care i-au fost transmise, Consiliul nu putea decât să constate lipsa unei baze factuale suficiente care să justifice o procedură penală. Reclamantul a arătat de asemenea numeroase încălcări ale drepturilor sale fundamentale, din care Consiliul nu a dedus nicio consecință.
3. Al treilea motiv, prin care se invocă încălcarea drepturilor fundamentale, în măsura în care aceste acte nu ar fi fost adoptate cu respectarea dreptului la apărare și a dreptului la o protecție jurisdicțională efectivă, precum și a dreptului la egalitatea armelor.
4. Al patrulea motiv, prin care se invocă lipsa unui temei legal, în măsura în care articolul 29 din Tratatul privind Uniunea Europeană nu ar putea constitui un temei juridic admisibil pentru măsura restrictivă adoptată împotriva reclamantului.
5. Al cincilea motiv, prin care se invocă încălcarea dreptului fundamental la respectarea proprietății.

Acțiune introdusă la 6 mai 2020 – Rochem Group/EUIPO – Rochem Marine (ROCHEM)

(Cauza T-261/20)

(2020/C 222/32)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Rochem Group AG (Zug, Elveția) (reprezentant: K. Guridi Sedlak, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Rochem Marine Srl (Genova, Italia)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Titularul mărcii în litigiu: reclamanta în fața Tribunalului

Marca în litigiu: înregistrarea internațională care desemnează marca figurativă „ROCHEM” ca marcă a Uniunii Europene – cererea internațională de înregistrare care desemnează marca Uniunii Europene nr. 1 151 485

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de declarare a nulității

Decizia atacată: Decizia Camerei întâi de recurs a EUIPO din 2 martie 2020 în cauza R 1547/2019-1

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

— anularea deciziei atacate;

- obligarea EUIPO să adopte o nouă decizie de respingere a cererii de declarare a nulității formulate împotriva mărcii Uniunii Europene nr. 1 151 485, precum și a claselor 11 și 40;
- obligarea EUIPO și a intervenientei, în cazul în care cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs se prezintă în fața Tribunalului, la plata propriilor cheltuieli de judecată, precum și a cheltuielilor de judecată efectuate de reclamantă.

Motivele invocate

- încălcarea articolului 18 din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului;
- încălcarea articolului 64 alineatele (2) și (3), coroborat cu articolul 198 din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului.

Acțiune introdusă la 6 mai 2020 – Rochem Group/EUIPO – Rochem Marine (ROCHEM)

(Cauza T-262/20)

(2020/C 222/33)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Rochem Group AG (Zug, Elveția) (reprezentant: K. Guridi Sedlak, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Rochem Marine Srl (Genova, Italia)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Titularul mărcii în litigiu: reclamanta în fața Tribunalului

Marca în litigiu: înregistrarea internațională care desemnează marca verbală „ROCHEM” ca marcă a Uniunii Europene – cererea internațională de înregistrare care desemnează marca Uniunii Europene nr. 1 151 545

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de declarare a nulității

Decizia atacată: Decizia Camerei întâi de recurs a EUIPO din 2 martie 2020 în cauza R 1546/2019-1

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- obligarea EUIPO să adopte o nouă decizie de respingere a cererii de declarare a nulității formulate împotriva mărcii Uniunii Europene nr. 1 151 545, precum și a claselor 11 și 40;
- obligarea EUIPO și a intervenientei, în cazul în care cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs se prezintă în fața Tribunalului, la plata propriilor cheltuieli de judecată, precum și a cheltuielilor de judecată efectuate de reclamantă.

Motivele invocate

- încălcarea articolului 18 din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului;
- încălcarea articolului 64 alineatele (2) și (3), coroborat cu articolul 198 din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului.

Acțiune introdusă la 5 mai 2020 – Arbuzov/Consiliul**(Cauza T-267/20)**

(2020/C 222/34)

*Limba de procedură: ceha***Părțile***Reclamant:* Sergej Arbuzov (Kiev, Ucraina) (reprezentant: M. Mleziva, avocat)*Pârât:* Consiliul Uniunii Europene**Concluziile**

Reclamantul solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei (PESC) 2020/373 a Consiliului din 5 martie 2020 de modificare a Deciziei 2014/119/PESC privind măsuri restrictive împotriva anumitor persoane, entități și organisme având în vedere situația din Ucraina ⁽¹⁾ și a Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2020/370 al Consiliului din 5 martie 2020 privind punerea în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 208/2014 privind măsuri restrictive împotriva anumitor persoane, entități și organisme având în vedere situația din Ucraina ⁽²⁾, în măsura în care aceste acte îl privesc pe reclamant;
- obligarea Consiliului Uniunii Europene să suporte propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele ale reclamantului.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă trei motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe încălcarea dreptului la bună administrare

- În susținerea acțiunii, reclamantul susține printre altele că, atunci când a adoptat Decizia (PESC) 2019/354 din 4 martie 2019 ⁽³⁾, Consiliul nu a dat dovadă de diligența necesară, dat fiind că, înainte de adoptarea deciziei atacate, nu a examinat afirmațiile și nici probele prezentate de reclamant, care pledează în favoarea acestuia, și că s-a întemeiat numai pe prezentarea succintă a procurorului general al Ucrainei, fără a solicita nicio informație complementară asupra desfășurării anchetei în Ucraina.

2. Al doilea motiv, întemeiat pe dreptul de proprietate al reclamantului

- În această privință, reclamantul susține că restricțiile care sunt adoptate împotriva sa sunt disproporționate, inutile și aduc atingere garanțiilor internaționale referitoare la protecția dreptului de proprietate al reclamantului.

3. Al treilea motiv, întemeiat pe drepturile fundamentale ale reclamantului care îi sunt conferite prin Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale

- În această privință, reclamantul susține că adoptarea de măsuri restrictive în privința sa aduce atingere dreptului la un proces echitabil, prezumției de nevinovăție, precum și protecției proprietății private.

(¹) JO 2020, L 71, p. 10.

(²) JO 2020, L 71, p. 1.

(³) Decizia (PESC) 2019/354 a Consiliului din 4 martie 2019 de modificare a Deciziei 2014/119/PESC privind măsuri restrictive împotriva anumitor persoane, entități și organisme având în vedere situația din Ucraina (JO 2019, L 64, p. 7).

Acțiune introdusă la 5 mai 2020 – Pšonka/Consiliul

(Cauza T-268/20)

(2020/C 222/35)

Limba de procedură: ceha

Părțile

Reclamant: Artem Viktorovyč Pšonka (Kramatorsk, Ucraina) (reprezentant: M. Mleziva, avocat)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei (PESC) 2020/373 a Consiliului din 5 martie 2020 de modificare a Deciziei 2014/119/PESC privind măsuri restrictive împotriva anumitor persoane, entități și organisme având în vedere situația din Ucraina (¹) și a Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2020/370 al Consiliului din 5 martie 2020 privind punerea în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 208/2014 privind măsuri restrictive împotriva anumitor persoane, entități și organisme având în vedere situația din Ucraina (²), în măsura în care aceste acte îl privesc pe reclamant;
- obligarea Consiliului Uniunii Europene să suporte propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele ale reclamantului.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă trei motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe încălcarea dreptului la bună administrare

- În susținerea acțiunii, reclamantul susține printre altele că, atunci când a adoptat Decizia (PESC) 2019/354 din 4 martie 2019, Consiliul nu a dat dovadă de diligența necesară, dat fiind că, înainte de adoptarea deciziei atacate, nu a examinat afirmațiile și nici probele prezentate de reclamant, care pledează în favoarea acestuia, și că s-a întemeiat numai pe prezentarea succintă a procurorului general al Ucrainei, fără a solicita nicio informație complementară asupra desfășurării anchetei în Ucraina.

2. Al doilea motiv, întemeiat pe dreptul de proprietate al reclamantului

- În această privință, reclamantul susține că restricțiile care sunt adoptate împotriva sa sunt disproporționate, inutile și aduc atingere garanțiilor internaționale referitoare la protecția dreptului de proprietate al reclamantului.

3. Al treilea motiv, întemeiat pe drepturile fundamentale ale reclamantului care îi sunt conferite prin Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale

— În această privință, reclamantul susține că adoptarea de măsuri restrictive în privința sa aduce atingere dreptului la un proces echitabil, prezumției de nevinovăție, precum și protecției proprietății private.

⁽¹⁾ JO 2020, L 71, p. 10.

⁽²⁾ JO 2020, L 71, p. 1.

Acțiune introdusă la 5 mai 2020 – Pșonka/Consiliul

(Cauza T-269/20)

(2020/C 222/36)

Limba de procedură: ceha

Părțile

Reclamant: Viktor Pavlovyč Pșonka (Kiev, Ucraina) (reprezentant: M. Mleziva, avocat)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

— anularea Deciziei (PESC) 2020/373 a Consiliului din 5 martie 2020 de modificare a Deciziei 2014/119/PESC privind măsuri restrictive împotriva anumitor persoane, entități și organisme având în vedere situația din Ucraina ⁽¹⁾ și a Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2020/370 al Consiliului din 5 martie 2020 privind punerea în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 208/2014 privind măsuri restrictive împotriva anumitor persoane, entități și organisme având în vedere situația din Ucraina ⁽²⁾, în măsura în care aceste acte îl privesc pe reclamant;

— obligarea Consiliului Uniunii Europene să suporte propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele ale reclamantului.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă trei motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe încălcarea dreptului la bună administrare

— În susținerea acțiunii, reclamantul susține printre altele că, atunci când a adoptat Decizia (PESC) 2019/354 din 4 martie 2019, Consiliul nu a dat dovadă de diligența necesară, dat fiind că, înainte de adoptarea deciziei atacate, nu a examinat afirmațiile și nici probele prezentate de reclamant, care pledează în favoarea acestuia, și că s-a întemeiat numai pe prezentarea succintă a procurorului general al Ucrainei, fără a solicita nicio informație complementară asupra desfășurării anchetei în Ucraina.

2. Al doilea motiv, întemeiat pe dreptul de proprietate al reclamantului

— În această privință, reclamantul susține că restricțiile care sunt adoptate împotriva sa sunt disproporționate, inutile și aduc atingere garanțiilor internaționale referitoare la protecția dreptului de proprietate al reclamantului.

3. Al treilea motiv, întemeiat pe drepturile fundamentale ale reclamantului care îi sunt conferite prin Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale

— În această privință, reclamantul susține că adoptarea de măsuri restrictive în privința sa aduce atingere dreptului la un proces echitabil, prezumției de nevinovăție, precum și protecției proprietății private.

(¹) JO 2020, L 71, p. 10.

(²) JO 2020, L 71, p. 1.

Ațiune introdusă la 11 mai 2020 – Zhejiang Hangtong Machinery Manufacture și Ningbo Hi-Tech Zone Tongcheng Auto Parts/Comisia

(Cauza T-278/20)

(2020/C 222/37)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamante: Zhejiang Hangtong Machinery Manufacture Co. Ltd (Taizhou, China) și Ningbo Hi-Tech Zone Tongcheng Auto Parts Co. Ltd (Ningbo, China) (reprezentanți: K. Adamantopoulos și P. Billiet, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamantele solicită Tribunalului:

- anularea regulamentului atacat, în măsura în care le privește pe reclamante și
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată efectuate de reclamante.

Motivele și principalele argumente

Reclamantele solicită anularea Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2020/353 al Comisiei din 3 martie 2020 de instituire a unei taxe antidumping definitive și de percepere definitivă a taxei provizorii instituite la importurile de roți rutiere din oțel originare din Republica Populară Chineză (¹).

În susținerea acțiunii, reclamantele invocă trei motive.

1. Primul motiv, prin care se invocă săvârșirea de către Comisie a unor erori vădite de drept și de apreciere a situației de fapt și adoptarea unui raționament ciclic, întrucât (1) a concluzionat că reclamantele nu au cooperat în mod semnificativ cu Comisia cu privire la aspectele materiale și, din acest motiv, Comisia s-a întemeiat pe articolul 17 alineatul (4) din Regulamentul de bază (²); (2) întrucât a concluzionat că reclamantele au solicitat o marjă de dumping individuală, în loc să fie tratate drept producători-exportatori incluși în eșantion în temeiul articolului 17 alineatele (1) și (2) din Regulamentul de bază, încălcând de asemenea articolul 6 din Regulamentul de bază și (3) întrucât a impus reclamantelor taxa antidumping reziduală maximă cu caracter punitiv aplicată părților care nu cooperează sau părților care nu s-au făcut cunoscute, încălcând astfel de asemenea articolele 2, 3 și 9 alineatul (4) din Regulamentul de bază și principiile încrederii legitime, al bunei administrări, al nediscriminării și al proporționalității.
2. Al doilea motiv, prin care se invocă săvârșirea de către Comisie a unor erori vădite de drept și de apreciere a situației de fapt, încălcarea principiului bunei administrări, încălcarea obligației de motivare și prezentarea unui raționament eronat și contradictoriu (1) prin aplicarea conceptului de „fapte disponibile” reclamantelor și (2) prin neluarea în considerare (a) a valorii normale și (b) a prețului de export al reclamantelor sau a metodelor alternative pentru stabilirea prețului de export al reclamantelor pentru calculul marjei de dumping a acestora, în mod contrar articolului 2 alineatul (6) litera (a), alineatele (8), (10) și (11), articolelor 3, 6, 9 alineatul (4) și 18 alineatele (1) și (3) din Regulamentul de bază și articolelor 2, 3, 6 alineatele (6) și (8), precum și Anexei II alineatul (3) la Acordul antidumping al OMC.

3. Al treilea motiv, prin care se invocă încălcarea de către Comisie a dreptului la apărare al reclamantelor prin (1) refuzul de a calcula și de a divulga valoarea normală a acestora, în mod contrar articolului 20 alineatele (2) și (4) din Regulamentul de bază și articolului 12.2 din Acordul antidumping al OMC, și (2) prin nedivulgarea informațiilor pe care le-a folosit pentru calculul marjei dumpingului și a prejudiciului reclamantelor.

(¹) JO 2020 L 65, p. 9.

(²) Regulamentul (UE) 2016/1036 al Parlamentului European și al Consiliului din 8 iunie 2016 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Uniunii Europene (JO 2016 L 176, p. 21).

Acțiune introdusă la 12 mai 2020 – CWS Powder Coatings/Comisia

(Cauza T-279/20)

(2020/C 222/38)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: CWS Powder Coatings GmbH (Germania) (reprezentanți: R. van der Hout, C. Wagner și V. Lemonnier, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea Regulamentului (UE) 2020/217 al Comisiei (¹) în ceea ce privește clasificarea și etichetarea dioxidului de titan; și
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă următoarele motive.

1. Primul motiv: Comisia ar fi încălcat articolul 53c din Regulamentul (CE) nr. 1272/2008 al Parlamentului European și al Consiliului (²) prin adoptarea unui act juridic pentru diferite domenii de reglementare.
2. Al doilea motiv: clasificarea dioxidului de titan efectuată în regulament ar fi contrară condițiilor de clasificare menționate la articolul 53a, articolul 37 alineatul (5) și articolul 3 alineatul (1) coroborat cu punctul 3.6. 2.2 din anexa I la Regulamentul nr. 1272/2008.
3. Al treilea motiv: modificarea anexei II la Regulamentul nr. 1272/2008 privind amestecurile lichide care conțin particule de dioxid de titan nu se poate întemeia pe dispozițiile coroborate ale articolului 53 alineatul (1) și ale articolului 53a din acest regulament.
4. Al patrulea motiv: modificarea anexei II la Regulamentul nr. 1272/2008 privind amestecurile solide care conțin particule de dioxid de titan nu se poate întemeia pe dispozițiile coroborate ale articolului 53 alineatul (1) și ale articolului 53a din acest regulament.
5. Al cincilea motiv: Comisia nu și-ar fi îndeplinit obligația de a efectua o analiză a impactului înainte de adoptarea regulamentului atacat.
6. Al șaselea motiv: regulamentul atacat ar fi contrar principiului proporționalității având în vedere că clasificarea anumitor particule de dioxid de titan și stabilirea unor obligații de etichetare nu ar fi în măsură să garanteze realizarea obiectivului (protejarea sănătății) și că ar exista mijloace mai puțin restrictive.

7. Al șaptelea motiv: Comisia ar fi săvârșit numeroase erori vădite de evaluare prin adoptarea deciziei atacate.
8. Al optulea motiv: Comisia ar fi depășit competențele care îi sunt conferite prin adoptarea regulamentului atacat.
9. Al nouălea motiv: în ipoteza în care Tribunalul ar considera că, în cadrul adoptării regulamentului atacat, Comisia poate defini ea însăși condițiile unei clasificări sau obiectul unei clasificări în sine sau că era în imposibilitatea de a efectua o analiză de impact sau o aplicare proporțională, articolul 37 alineatul (5), articolul 53 alineatul (1) și articolul 53a din Regulamentul nr. 1272/2008 ar fi contrare articolului 290 alineatele (1) și (2) TFUE. Astfel, în acest caz, ar fi contrar articolului 290 TFUE să se refere la actul juridic de bază (Regulamentul nr. 1272/2008) pentru regulamentul atacat.

-
- (¹) Regulamentul delegat (UE) 2020/217 al Comisiei din 4 octombrie 2019 de modificare, în vederea adaptării la progresul tehnic și științific, a Regulamentului (CE) nr. 1272/2008 al Parlamentului European și al Consiliului privind clasificarea, etichetarea și ambalarea substanțelor și a amestecurilor și de rectificare a regulamentului menționat (JO 2020, L 44, p. 1).
- (²) Regulamentul (CE) nr. 1272/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 decembrie 2008 privind clasificarea, etichetarea și ambalarea substanțelor și a amestecurilor, de modificare și de abrogare a Directivelor 67/548/CEE și 1999/45/CE, precum și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1907/2006 (JO 2008, L 353, p. 1), modificat în ultimul rând prin Regulamentul (UE) 2019/1243 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 iunie 2019 de adaptare la articolele 290 și 291 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene a unei serii de acte juridice care prevăd utilizarea procedurii de reglementare cu control (JO 2019, L 198, p. 241).

Acțiune introdusă la 13 mai 2020 – Klaus Berthold/EUIPO – Thomann (HB Harley Benton)

(Cauza T-284/20)

(2020/C 222/39)

Limba în care a fost formulată acțiunea: germana

Părțile

Reclamantă: Klaus Berthold Besitzgesellschaft GmbH & Co. KG (Thalhausen, Germania) (reprezentant: E. Strauß, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Thomann GmbH (Burgebrach, Germania)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Titularul mărcii în litigiu: cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs

Marca în litigiu: înregistrarea internațională care desemnează Uniunea Europeană a mărcii figurative HB Harley Benton – înregistrarea internațională care desemnează Uniunea Europeană nr. 1 380 752

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de opoziție

Decizia atacată: Decizia Camerei a patra de recurs a EUIPO din 11 martie 2020 în cauza R 1359/2019-4

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate și admiterea opoziției la înregistrarea internațională nr. 1 380 752 în Uniunea Europeană pentru produsele din clasa 25;
- obligarea EUIPO să refuze înregistrarea internațională nr. 1 380 752 în Uniunea Europeană pentru produsele din clasa 25;

- obligarea celeilalte părți din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs la plata cheltuielilor efectuate în procedurile în fața EUIPO și, dacă este cazul, obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată efectuate în prezenta procedură.

Motivele invocate

- încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului;
- încălcarea articolului 8 alineatul (4) din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului.

Acțiune introdusă la 15 mai 2020 – MCM Products/EUIPO – The Nomad Company (NOMAD)

(Cauza T-285/20)

(2020/C 222/40)

Limba în care a fost formulată acțiunea: germana

Părțile

Reclamantă: MCM Products AG (Zürich, Elveția) (reprezentant: S. Eichhammer, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: The Nomad Company BV (Zevenaar, Olanda)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Titularul mărcii în litigiu: cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs

Marca în litigiu: marca Uniunii Europene verbală „NOMAD” – marca Uniunii Europene nr. 1 742 089

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de declarare a nulității

Decizia atacată: Decizia Camerei a patra de recurs a EUIPO din 13 martie 2020 în cauza R 854/2019-4

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate în măsura în care privește bunurile înregistrate în clasa 18;
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele invocate

- încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului;
  - încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului.
-

Acțiune introdusă la 15 mai 2020 – Capella/EUIPO – Cobi.bike (GOBI)**(Cauza T-286/20)**

(2020/C 222/41)

*Limba în care a fost formulată acțiunea: germana***Părțile***Reclamantă:* Capella EOOD (Sofia, Bulgaria) (reprezentant: R. Klenke, avocat)*Pârât:* Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)*Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs:* Cobi.bike GmbH (Frankfurt pe Main, Germania)**Datele privind procedura în fața EUIPO***Solicitantul mărcii în litigiu:* reclamanta.*Marca în litigiu:* marca Uniunii Europene GOBI – cererea de înregistrare nr. 17 168 089.*Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO:* procedură de opoziție.*Decizia atacată:* Decizia Camerei a doua de recurs a EUIPO din 14 februarie 2020 în cauza R 1685/2019-2.**Concluziile**

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată.

Motivul invocat

- încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului.

Acțiune introdusă la 15 mai 2020 – Eggy Food/EUIPO (EGGY FOOD)**(Cauza T-287/20)**

(2020/C 222/42)

*Limba de procedură: germana***Părțile***Reclamantă:* Eggy Food GmbH & Co. KG (Osnabrück, Germania) (reprezentanți: J. Eberhardt și R. Böhm, avocați)*Pârât:* Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)**Datele privind procedura în fața EUIPO***Marca în litigiu:* marca figurativă a Uniunii Europene FOOD – cererea de înregistrare nr. 1 795 2953.

Decizia atacată: Decizia Camerei a cincea de recurs a EUIPO din 9 martie 2020 în cauza R 1316/2019-5.

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- dispunerea publicării cererii de marcă a Uniunii Europene nr. 1 795 2953;
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele invocate

- încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) nr. 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului;
- încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (UE) nr. 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului;
- încălcarea articolului 7 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului.

Acțiune introdusă la 13 mai 2020 – Brillux și Daw/Comisia

(Cauza T-288/20)

(2020/C 222/43)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamante: Brillux GmbH & Co. KG (Münster, Germania) și Daw SE (Ober-Ramstadt, Germania) (reprezentanți: R. van der Hout, C. Wagner și V. Lemonnier, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamantele solicită Tribunalului:

- anularea Regulamentului delegat (UE) 2020/217 al Comisiei ⁽¹⁾, în măsura în care privește clasificarea și etichetarea dioxidului de titan și
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă nouă motive, care sunt în esență identice sau similare cu cele invocate în cauza T-279/20, CWS Powder Coatings/Comisia.

⁽¹⁾ Regulamentul delegat (UE) 2020/217 al Comisiei din 4 octombrie 2019 de modificare, în vederea adaptării la progresul tehnic și științific, a Regulamentului (CE) nr. 1272/2008 al Parlamentului European și al Consiliului privind clasificarea, etichetarea și ambalarea substanțelor și a amestecurilor și de rectificare a regulamentul menționat (JO 2020, L 44, p. 1).

Acțiune introdusă la 14 mai 2020 – Ceramica Flaminia/EUIPO – Ceramica Cielo (goclean)**(Cauza T-290/20)**

(2020/C 222/44)

*Limba în care a fost formulată acțiunea: italiana***Părțile***Reclamantă:* Ceramica Flaminia SpA (Civita Castellana, Italia) (reprezentanți: A. Improda și R. Arista, avocați)*Pârât:* Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)*Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs:* Ceramica Cielo SpA (Fabrica di Roma, Italia)**Datele privind procedura în fața EUIPO***Titularul mărcii în litigiu:* reclamanta*Marca în litigiu:* marca figurativă a Uniunii Europene „goclean” – marca Uniunii Europene nr. 13 270 046*Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO:* procedură de declarare a nulității*Decizia atacată:* Decizia Camerei a doua de recurs a EUIPO din 16 martie 2020 în cauza R 991/2018-2**Concluziile**

Reclamanta solicită Tribunalului:

— anularea și reformarea deciziei atacate;

și, prin urmare,

- recunoașterea validității mărcii Uniunii Europene nr. 13 270 046 pentru toate produsele din clasa 11 sau pentru o parte dintre acestea;
- obligarea EUIPO și a Ceramica Cielo SpA, împreună sau separat, la plata cheltuielilor de judecată efectuate de reclamantă în cadrul prezentei proceduri, precum și în cadrul procedurilor anterioare în fața diviziei de anulare și a camerei de recurs.

Motivele invocate

- încălcarea și aplicarea eronată a articolului 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului;
- interpretarea caracterului distinctiv în sensul articolului 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului;
- calificarea neîntemeiată a mărcii drept slogan;
- încălcarea și aplicarea eronată a articolului 95 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului prin prisma articolului 59 din acesta;
- încălcarea și aplicarea eronată a articolului 7 alineatul (3) și a articolului 59 alineatele (1) și (2) din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului.

Acțiune introdusă la 14 mai 2020 – Yanukovych/Consiliul**(Cauza T-291/20)**

(2020/C 222/45)

*Limba de procedură: engleza***Părțile**

Reclamant: Viktor Fedorovych Yanukovych (Rostov on Don, Rusia) (reprezentant: M. Anderson, Solicitor)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei (PESC) 2020/373 a Consiliului ⁽¹⁾, în măsura în care îl privește pe reclamant;
- anularea Regulamentului (UE) 2020/370 al Consiliului ⁽²⁾, în măsura în care îl privește pe reclamant;
- obligarea Consiliului la suportarea cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă șapte motive.

1. Primul motiv, prin care se invocă faptul că reclamantul nu îndeplinește criteriile prevăzute pentru înscrierea unei persoane pe listă la data relevantă.
2. Al doilea motiv, prin care se invocă săvârșirea de către Consiliu a unor erori vădite de apreciere prin includerea reclamantului în actele atacate. Consiliul nu a asigurat faptul că a existat o bază factuală suficient de solidă pentru includerea reclamantului pe listă și nu a verificat dacă deciziile autorităților din Ucraina pe care s-a fundamentat au fost adoptate cu respectarea dreptului la apărare și a dreptului la protecție jurisdicțională efectivă.
3. Al treilea motiv, prin care se invocă faptul că Consiliul nu a indicat motivele reale și specifice pentru înscrierea reclamantului pe listă. De asemenea, Consiliul nu a indicat motivele pentru care consideră că deciziile autorităților din Ucraina pe care se bazează au fost adoptate cu respectarea dreptului la apărare și a dreptului la protecție jurisdicțională efectivă ale reclamantului.
4. Al patrulea motiv, prin care se invocă încălcarea dreptului la apărare și/sau a dreptului la protecție jurisdicțională efectivă ale reclamantului. Consiliul nu l-a consultat pe reclamant înainte de a-l reinscrie pe listă, nu i-a furnizat reclamantului toată documentația pe care s-a întemeiat și nu i-a oferit reclamantului o posibilitate reală sau echitabilă de a corecta erori sau de a oferi informații. Reclamantului nu i s-au comunicat în niciun moment elemente de probă și o motivare serioasă, credibile și concrete care să justifice impunerea măsurilor restrictive și nu există niciun indiciu potrivit căruia Consiliul a ținut cont în mod adecvat de observațiile reclamantului înainte de adoptarea deciziei sale.
5. Al cincilea motiv, prin care se invocă faptul că Consiliul nu dispunea de un temei juridic adecvat pentru adoptarea celei de a opta decizii de modificare și a celui de al optulea regulament de modificare.
6. Al șaselea motiv, întemeiat pe comiterea unui abuz de putere de către Consiliu.

7. Al șaptelea motiv, prin care se invocă încălcarea dreptului de proprietate al reclamantului, garantat la articolul 17 alineatul (1) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, întrucât măsurile restrictive reprezintă o restrângere nejustificată și disproporționată a acestui drept, *inter alia* deoarece: (i) nu se sugerează că fondurile pretins deturnate de către reclamant ar fi fost transferate în afara Ucrainei și (ii) nu este necesară și nici adecvată înghețarea tuturor activelor reclamantului, din moment ce autoritățile din Ucraina au cuantificat în prezent valoarea pagubelor pretins suferite a căror recuperare se urmărește prin acțiunile penale pendinte împotriva reclamantului.

(¹) Decizia (PESC) 2020/373 a Consiliului din 5 martie 2020 de modificare a Deciziei 2014/119/PESC privind măsuri restrictive împotriva anumitor persoane, entități și organisme având în vedere situația din Ucraina (JO 2020, L 71, p. 10).

(²) Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2020/370 al Consiliului din 5 martie 2020 privind punerea în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 208/2014 privind măsuri restrictive împotriva anumitor persoane, entități și organisme având în vedere situația din Ucraina (JO 2020, L 71, p. 1).

Acțiune introdusă la 14 mai 2020 – Yanukovich/Consiliul

(Cauza T-292/20)

(2020/C 222/46)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamant: Oleksandr Viktorovych Yanukovich (Saint Petersburg, Rusia) (reprezentant: M. Anderson, Solicitor)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei (PESC) 2020/373 a Consiliului (¹), în măsura în care îl privește pe reclamant;
- anularea Regulamentului (UE) 2020/370 al Consiliului (²), în măsura în care îl privește pe reclamant;
- obligarea Consiliului la suportarea cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă șapte motive.

1. Primul motiv, prin care se invocă faptul că reclamantul nu îndeplinește criteriile prevăzute pentru înscrierea unei persoane pe listă la data relevantă.
2. Al doilea motiv, prin care se invocă săvârșirea de către Consiliu a unor erori vădite de apreciere prin includerea reclamantului în actele atacate. Consiliul nu a asigurat faptul că a existat o bază factuală suficient de solidă pentru includerea reclamantului pe listă și nu a verificat dacă deciziile autorităților din Ucraina pe care s-a fundamentat au fost adoptate cu respectarea dreptului la apărare și a dreptului la protecție jurisdicțională efectivă.
3. Al treilea motiv, prin care se invocă faptul că Consiliul nu a indicat motivele reale și specifice pentru înscrierea reclamantului pe listă. De asemenea, Consiliul nu a indicat motivele pentru care consideră că deciziile autorităților din Ucraina pe care se bazează au fost adoptate cu respectarea dreptului la apărare și a dreptului la protecție jurisdicțională efectivă ale reclamantului.
4. Al patrulea motiv, prin care se invocă încălcarea dreptului la apărare și/sau a dreptului la protecție jurisdicțională efectivă ale reclamantului. Consiliul nu l-a consultat pe reclamant înainte de a-l reinscrie pe listă, nu i-a furnizat reclamantului toată documentația pe care s-a întemeiat și nu i-a oferit reclamantului o posibilitate reală sau echitabilă de a corecta erori sau de a oferi informații. Reclamantului nu i s-au comunicat în niciun moment elemente de probă și o motivare serioasă, credibile și concrete care să justifice impunerea măsurilor restrictive și nu există niciun indiciu potrivit căruia Consiliul a ținut cont în mod adecvat de observațiile reclamantului înainte de adoptarea deciziei sale.

5. Al cincilea motiv, prin care se invocă faptul că Consiliul nu dispunea de un temei juridic adecvat pentru adoptarea celei de a opta decizii de modificare și a celui de al optulea regulament de modificare.
6. Al șaselea motiv, întemeiat pe comiterea unui abuz de putere de către Consiliu.
7. Al șaptelea motiv, prin care se invocă încălcarea dreptului de proprietate al reclamantului, garantat la articolul 17 alineatul (1) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, întrucât măsurile restrictive reprezintă o restrângere nejustificată și disproporționată a acestui drept, *inter alia* deoarece: (i) nu se sugerează că fondurile pretins deturnate de către reclamant ar fi fost transferate în afara Ucrainei și (ii) nu este necesară și nici adecvată înghețarea tuturor activelor reclamantului, din moment ce autoritățile din Ucraina au cuantificat în prezent valoarea pagubelor pretins suferite a căror recuperare se urmărește prin acțiunile penale pendinte împotriva reclamantului.

-
- (¹) Decizia (PESC) 2020/373 a Consiliului din 5 martie 2020 de modificare a Deciziei 2014/119/PESC privind măsuri restrictive împotriva anumitor persoane, entități și organisme având în vedere situația din Ucraina (JO 2020, L 71, p. 10).
- (²) Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2020/370 al Consiliului din 5 martie 2020 privind punerea în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 208/2014 privind măsuri restrictive împotriva anumitor persoane, entități și organisme având în vedere situația din Ucraina (JO 2020, L 71, p. 1).

Acțiune introdusă la 18 mai 2020 – Ruiz-Ruiz/Comisia

(Cauza T-293/20)

(2020/C 222/47)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: Vanesa Ruiz-Ruiz (Alkmaar, Țările de Jos) (reprezentant: M. Velardo, avocat)a

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei din 23 mai 2019, prin care a fost exclusă de la concursul EPSO/AD/371/19 pentru motivul lipsei de experiență profesională;
- anularea deciziei din 20 septembrie 2019, prin care a fost respinsă cererea de reexaminare a excluderii sale de la concursul EPSO/A/371/19;
- anularea deciziei din 7 februarie 2020, prin care a fost respinsă reclamația formulată în temeiul articolului 90 alineatul (2) din statut.

Se solicită, de asemenea, obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă trei motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe o eroare vădită de apreciere și pe încălcarea anunțului de concurs.
  - În această privință, se arată că, în pofida epuizării celor două căi de atac de natură internă [cererea de reexaminare formulată în fața comitetului de selecție și reclamația formulată în temeiul articolului 90 alineatul (2) din statut], încă nu este clar care este criteriul specific care nu ar fi fost îndeplinit prin raportare la experiența profesională a reclamantei.

2. Al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea principiului egalității.

- În această privință, se arată că comitetul de selecție are obligația de a garanta că aprecierile sale cu privire la toți candidații examinați sunt efectuate în condiții de egalitate și de obiectivitate și că criteriile de apreciere sunt uniforme și aplicate în mod coerent în privința tuturor candidaților. Or, îndepărtându-se de cuprinsul anunțului de concurs, comitetul de selecție nu a asigurat obiectivitatea și imparțialitatea aprecierii criteriilor specifice, aceasta desfășurându-se în afara legii speciale a concursului.

3. Al treilea motiv, întemeiat pe încălcarea obligației de motivare și a principiului conex al egalității între părțile în proces (articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale).

- În această privință, se arată că comitetul de selecție al concursului a motivat într-un mod extrem de sumar decizia atacată, prin care s-a respins cererea de reexaminare formulată de reclamantă. Astfel, în afara unor afirmații cu caracter general și a unor indicații precum că fuseseră stabilite criterii de selecție al căror conținut nu a fost specificat, nu a fost furnizată nicio explicație precisă care să îi permită reclamantei să înțeleagă motivele care au condus la adoptarea deciziei luate în privința sa. Prin urmare, se poate deduce, potrivit reclamantei, că reexaminarea nu a avut de fapt loc, ceea ce încalcă dreptul la apărare al reclamantei și însuși anunțul de concurs care prevedea reexaminarea ca instrument de protecție a candidatului.
  - Decizia AIPN din 20 septembrie 2019 ar fi la rândul ei lipsită de orice motivare, aceasta neexplicând nici ea criteriile stabilite de comitetul de selecție în completarea celor din anunț și nefăcând nicio referire la experiența profesională concretă a reclamantei, iar aceasta în pofida descrierii ei detaliate în actul de candidatură. Pe de altă parte, AIPN nu s-ar fi întemeiat pe un cadru factual și juridic complet, întrucât a luat în considerare numai decizia inițială din 23 mai 2019, neefectuând nicio analiză sau apreciere cu privire la reexaminare.
-

ISSN 1977-1029 (ediție electronică)
ISSN 1830-3668 (ediție tipărită)

Oficiul pentru Publicații
al Uniunii Europene
L-2985 Luxemburg
LUXEMBURG

RO